

(DR. R. NAGAN GOWDA.)

Statement showing the particulars of extent of plantations in the Kolar Forest Division and the Income and Expenditure in respect of the plantations during the last three years.

Name of Range	Extent of Plantations	1950-51			
		Revenue		Expenditure	
		Rs.	a. p.	Rs.	a. p.
1	2	3	4	5	6
	A. G.	Rs.	a. p.	Rs.	a. p.
Malur Range ..	3,930 84	6,350	1 0	1,627	12 1
Kolar Range ..	3,124 73	2,928	0 0	744	5 6
Srinivasapur ..	131 00	243	0 0	
Chikballapur ..	5,870 25	6,243	5 6	4,029	5 9
Bagepalli ..	645 74	653	0 0	
Total ..	13,706 16	16,417	6 6	6,401	7 4

	1951-52				1952-53			
	Revenue		Expenditure		Revenue		Expenditure	
	Rs.	a. p.	Rs.	a. p.	Rs.	a. p.	Rs.	a. p.
	5	6	7	8	9	10	11	12
Malur Range	2,149	6 0	623	6 9	7,191	10 0	1,537	1 9
Kolar Range	1,987	4 0	996	13 6	1,216	4 0	666	10 0
Srinivasapur ..	66	0 0		139	0 0	
Chikballapur	6,575	10 6	1,867	8 0	2,373	6 0	2,599	1 0
Bagepalli ..	372	0 0		482	0 0	43	1 6
Total ..	11,150	4 6	3,487	12 3	11,402	4 0	4,845	14 3

COTTON GINNING AND PRESSING FACTORIES (MYSORE AMENDMENT) BILL, 1954.

Introduction.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—

Sir, I beg to introduce the Cotton Ginning and Pressing Factories (Mysore Amendment) Bill, 1954, which has been published in the *Mysore Gazette Extraordinary* dated 10th March 1954 under Rule 48 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly. Already, Sir, in Bellary, the Madras Cotton Ginning and Pressing Act is in force. It is to

extend that Act to the whole of Mysore.

Mr. SPEAKER.—No speech is necessary at this stage. The General Discussion on the Budget will now be resumed. Sri Srinivasa Iyengar will continue his speech.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET, 1954-55—(Contd.)

Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narasipur).—I am grateful to the Speaker for having kindly given me an opportunity to continue my observations on the Budget for 1954-55.

Yesterday, I believe, I stopped at interest charges. I continue from that stage onwards. I dwelt at length about interest charges of the State of Mysore and also their recoveries. Sir, the Public Debt of Mysore was in the year 1946-47 at Rs. 16 crores. To-day, according to the Budget of 1954-55, it will remain at 37.61 crores. But all this amount is not due from the State of Mysore because a certain amount of debt is to be allocated between the Government of India and the Government of Mysore, and this loan will be in the order of about Rs. 6 crores. Further, we have built up a Sinking Fund—I would rather say that we propose to build up a Sinking Fund—of Rs. 6.5 crores by the end of 1954-55. If these two things are taken into consideration and given a set off to the public debt, then the public debt will remain at about Rs. 25 crores. But I want to know whether the debt that is about to be transferred from the Government of Madras to the Government of Mysore in connection with the Tungabhadra Project has been taken into consideration or not. Suppose it is taken into consideration, then the debt position would be more than 30 crores. Sir, we have allowed our public debt to accrue. The State that allows its public debt to accrue would naturally be steered to the port called 'Bankruptcy.'

Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—Don't use very strong words.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Sir, in the light of the observations just now made by the Hon'ble the Chief Minister I will now refer to the assets of the State also so that we may have a satisfaction whether we have the assets also or not. The assets of the Government of Mysore in the year 1946-47 was at Rs. 18 crores and the assets that would stand in 1954-55 would be in the order of 52 crores. So, the assets also have gone up. I do not mean to say that we have continued to be indebted and that we have not built up the assets. It is true that we have undertaken major river-valley projects and hydro-electric schemes and other schemes but my only observation is, having invested the amounts, the

Government have not seen to the point of getting as much revenue as possible because we have not been able to get proper revenue from these sources. It has become more a burden to us rather than an asset. As a matter of fact, I would like to place before this House that the loan that we raise does not depend upon the assets that we have, but on our capacity to repay the loan due to the creditors. So far as the State Governments are concerned, it is only the repaying capacity of the Governments out of the general revenues that has to be taken into consideration.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I am glad that you say so. It is helpful to me.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—In fact, if the State Government is in a position to pay out of its revenue receipts towards interest and appropriation for reduction of debts, then only if they can raise loan. I can understand the catch in the remark made by the Hon'ble the Chief Minister because as a Banker I know that while advancing money the asset of the applicant is also taken into consideration. In addition to this, the repaying capacity is also to be known. It is not the entire wealth that one possesses that alone is to be taken into consideration but the repaying capacity also has to be taken into consideration while incurring debts. We are allowing public debts to accrue without a corresponding return and that is my observation.

Sir, so far as the Sinking Fund is concerned, the Budget of 1954-55 informs us that we will be in a position to build up a Sinking Fund of Rs. 6.5 crores, as I have already said. But by 1963, we will have to repay a large portion of the debts that are liable to be paid. By that time, the Sinking Fund must be raised to that level so that the State may be in a position to pay off its debts. If that should happen then in such a case we have to make larger contributions; we have to pay larger contributions to the Sinking Fund of the loans than what we are contributing today. I think, Sir, that we are making only a contribution of Rs. 40 lakhs a year. The other Rs. 22 lakhs refers to the Tungabhadra Loan.

(SRI S. SRINIVASA IYENGAR.)

That refers to the loan incurred on account of Tungabhadra Project. Therefore, the contribution that is being paid to the Sinking Fund is not enough and we have to raise this contribution.

1-30 P.M.

The next subject I would like to deal with is this. I do not now know, Sir, how far the Hon'ble the Chief Minister will view the fall in the Savings Bank Deposits and the State Certificates. Sir, in the year 1946-47 the Savings Bank Deposits and State Certificates amounted to 4.99 crores while for 1952-53 the actuals show 2.36 crores. There has been a fall in that. Why? The Savings Bank Deposit and State Certificates are public money. People put their money into the Government Savings Bank and buy State Certificates. This amount will be available to the Government and they use it for industrial concerns or hydro-electric schemes. As a matter of fact for this amount, they will only be holding a cover of about 20 per cent. The remaining amount will be with Government. If the balance under Savings Bank Deposits and State Certificates drop, then as much of the money represented by the drop will not be available to the Government. You have to popularise this scheme and induce people to lodge their money in the Savings Bank Deposits and buy State Certificates. It needs confidence in the people. The drop clearly shows that the people have no confidence in the Government.

Sir, the Insurance Fund that is collected by the Mysore Government Insurance Department is maintained by the Government. To that amount the Government has agreed to pay interest of 2½ per cent; it has now been further raised to 4 per cent. This amount comes up to the extent of 7.46 crores. This amount belongs to the Mysore Insurance Department and it is a liability. Instead of showing as such in their accounts, the Government have chosen to insert as 'Other Accounts'. In the previous budgets we would see the Insurance Fund Account. But this

year, I see that merely 'Other Accounts' are shown there and under that the Insurance Fund is covered. Sir, I submit that this Insurance Fund should have been drawn by the Government and invested in solving the housing shortage. They could as well use it economically; invest it in various parts of the country for building houses and see that people get the benefit of their premiums and at the same time be a source of revenue to the State. They have to pay any way an interest of four per cent. They could earn 6 or 7 per cent, give the people the benefit of premiums that they pay and also be assured of repayment.

Sir, the next question that I wish to dilate upon is Hydro-Electric Works. The Hydro-Electric Works are of late no profitable concerns. About five or six years ago, people used to say that Hydro-Electric Schemes were paying concerns and they used to get 80 lakhs towards general revenue. For the last two or three years, Hydro-Electric Works have resulted in loss. As a matter of fact, last year also I had raised the issue that the net receipt cannot be considered as purely net receipt as the interest charged has not been adjusted. Now after having adjusted the interest charges, Hydro-Electric Schemes have not been paying propositions. The capital outlay on Hydro-Electric Works has increased and the return from it has consistently diminished and it has now become so small. In the year 1943-44 the capital outlay on Hydro-Electric Schemes was 7.63 crores while in 1954-55 it is 27 crores. In 1943-44 Government had a revenue of 71 lakhs from Hydro-Electric Schemes and to-day it will result in a loss of 13 lakhs. I say that it has resulted in a net loss of 13 lakhs because net receipts shown in receipts column exhibits the figure 75 lakhs and on the expenditure side the interest charged on the hydro-electric schemes is booked as 88.54 lakhs. So, if the interest and net receipt are taken together, by deduction, we get the figure as 13 lakhs loss. I ask, Sir, in spite of this increase in capital, in spite of this increase in investment in Hydro-Electric

Works, why should the operations result in loss? That is because of want of a planned method. It is because of the non-existence of a proper plan of work. Now the development in Mysore State, especially the Hydro-Electric Scheme, is haphazard. You find lines at various points, at various angles. For the sake of an irrigation pump power line will be laid at a cost of Rs. 50,000. It has not been properly planned. Planning is absolutely essential and want of such a planned method has added to the additional cost in Hydro-Electric Schemes. The other thing that I want to suggest is this. For example, now for every purpose there is a separate circuit. For example, in a house for lighting you have a separate installation; in the same house if you want to have power for heating, cooking, you have another installation, another circuit and another line. You will have two or three circuits, installation and meter boards and so many other things, so much so the extra cost would mount up thereby resulting in a loss of revenue under Hydro-Electric Schemes.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—Can you avoid it?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I was about to tell you. I can easily avoid it this way. You please introduce the system of "An Electric Home Rate" for domestic heating circuit, lighting and you introduce one system of tariff. At present we have in operation different tariffs. One kind of rate for lighting, one for heating and cooking and a third one for industries and a fourth for irrigation. You have so many different varieties of rates. I will give you one simple instance. Suppose I apply for the installation of a coffee grinding machine, I get power at 1 anna per unit. I use the same power for lighting also. But my neighbour pays four annas per unit. While power is consumed for the industry, it is used for lighting too. Many people may do it or may not do it. That is different. Can we detect it? For the whole State, you have a detection staff of four inspectors. Whether it is sufficient or not is not my concern just at present.

L.A.

My point is that different rates exist today and it is not good. It must be revised in such a manner as to make it applicable to almost all the concerns and that is why I said Hydro-Electric Schemes—that particular organisation needs a thorough overhaul and you should plan out according to the present needs.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Is it possible? Supposing there are two lines—a single phase line and a three phase line. For one purpose, I want 10 k.w. current and for another purpose I want a lighter current. Will it not be more expensive to take for a lighter thing a heavier line? Technically is it possible, even if rates may be changed?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—So far as I am concerned, I am speaking about domestic use. You did not hear me. What exactly the trouble today is, you know it. In a house you have more than one line and two or three meters. Would you like to have them?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—There will be two different rates.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Where the rates are low, increase the rate. Increase the rate of industrial power. You are now selling power for industrial use at 125 of anna. Would you like to sell at 125 of an anna while you charge at 4 annas for domestic lighting and 6 pies for irrigation?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—If one wants a single phase line for one purpose, he may want three phase line for another purpose; though the rate may be changed, how are you going to have the same line?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—That is why I tell you there must be a planned method. You must investigate into the whole matter and see how best you can re-adjust it in such a manner as to improve the return on the under-taking and increase the revenue from the Department. If you want the technical detail, I am quite willing to discuss it. But there are people to work out technical detail. Our concern is about the policy; how to improve the revenue from electricity. You should get more revenue. Would you not like

(SRI S. SRINIVASA IYENGAR.)

to see that the revenue on this account is improved?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—That we shall do.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—That is exactly my point. If you want technical details, I am quite competent to give it. But this is not the place.

As regards industrial concerns, I would like to place before this House one important point. The Hon'ble the Chief Minister has very cleverly said that.....

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I am not very clever.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—When I say so I am congratulating you about the statement on industrial concerns. The Chief Minister has very cleverly said that the Government Soap Factory has given the Government 66 per cent profit and that the Sandal Oil Factory 70 per cent profit. I would like to place before this House one point. Is the profit calculated on capital outlay or on turn-over? For the purpose of sales-tax, you calculate on the turn-over. For the purpose of income-tax you calculate on the turn-over. Why then should you calculate on the capital outlay? Every yard of silk manufactured at the Government Silk Factory when sold brings with it profit. Every pound of sandal oil when sold brings with it profit. Similarly, every article that is manufactured in the industrial concerns brings with it certain profit. Your sale price is fixed in such a manner that you are sure of your profit. I do not see why you should have capital outlay as the basis for calculating profit.

For example, I will illustrate it further. Now the Sandal Oil Factory has perhaps a turn-over of ninety lakhs. From the audited notes, it is seen that for the year 1950-51 the Sandal Oil Factory had a turn-over of 87 lakhs. For 87 lakhs, it had earned a profit of 9 lakhs. Is it enough? Similarly the Government Soap Factory for a turn-over of 17 lakhs, it has earned Rs. 2,85,000. Is it enough? This is inclusive of

interest. I am speaking of the observation of the Auditor-General. It is inclusive of interest.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—Can the Hon'ble Member enlighten me and say on what basis the profits are calculated in private concerns? A Joint-Stock Company for example.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I am not interested on what basis a Joint-Stock Company calculates its profits, whether it be on the capital outlay or turn-over. What I am interested in is this. You have invested so many lakhs of rupees in these concerns. Each rupee has a share of profit. Are you satisfied with the return of profit, taking into consideration the sale? You may justify it like anything...

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I only want to be enlightened by the Hon'ble Member, because he is speaking with so much of vehemence, whether there is any precedent anywhere where profits are calculated on the basis of which he now advocates his policy?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Whether it is calculated on the turn-over or the capital outlay in a Joint-Stock Company, it is immaterial to me. I am not a share-holder of a Joint-Stock Company, nor have I looked into the accounts of a Joint-Stock Company. So far as a private individual is concerned, for assessment of sales-tax, it is the turn-over that is taken into consideration. If that turn-over is taken into consideration, the return from the industrial concerns is poor. For the turn-over, you are supplying money. Money is supplied from the Government and goods are sold. Then, in such cases we should calculate on the turn-over rather than on capital outlay. Your capital outlay on the Sandal Oil Factory is only Rs. 9,000.

A MEMBER.—He is giving his own explanation and not quoting a precedent.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Now, the Sandal Oil Factory's capital is Rs. 9,000. Can you imagine Rs. 9,000 giving you a profit of six lakhs and odd? You want us to believe that! There is the Appropriation Accounts for 1950-51 published by the Accountant

General with an Appendix, wherein the trading account and the profit and loss account of the various industrial concerns are published. We can get all the information we may require in this book.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—The reserves which were built up are utilised for the purpose. The present capital has been built up out of the original capital of nine thousand rupees.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—My point is this. The profits that have to be assured should be calculated on the turn-over. That is my stand. It might not have been adopted anywhere else. Sale amount must assure you certain amount of profit. That is my point.

Mr. SPEAKER. I do not like such disturbances; it will take away a lot of time of the House. I also feel now that I should prescribe a time limit. Under rule 123 (3) the Speaker may, if he thinks fit, prescribe a time limit for speeches.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Sir, why I have suggested as above is this. Our sales organisation is highly defective. I will tell you one instance. The Mysore Silk Weaving Factory has a stock of 20,000 yards of silk unsold. It had that stock two years back and the cost of production was ten rupees a yard. At this rate it would amount to two lakhs of rupees. Now that silk will not even be sold at Rs. 6 a yard. That means the Government have lost. Government will be losing on stocks. Therefore, my point is that whenever stocks have to be built up in industrial concerns, it should not be built up in huge quantities; because, there is always the risk of falling prices and the Government losing money. That is my object. Further, the sales organisation must be improved. Just yesterday, I received a letter from a friend of mine from Delhi. When he went to the market and desired to purchase a Mysore silk saree, he obtained one and later on found out that he was duped. We have a lot of stock in the Mysore Silk Weaving Factory and our products are world known. But our sales-organisation is highly defective. Our sandal oil is world famous. You have a market in the United States and in various other

countries. How is it we have systematically lost our business? That is because of the defective sales organisation. We must see that we develop this particular business equal to that of any other trader.

Well, Sir, the next important thing I would like to speak on is about taxation.

Mr. SPEAKER.—Your party leader has said a lot about it.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—The proposals have been very clearly worded: 'levy of a surcharge.' So, it is not the enhancement of land revenue; it is a surcharge. Land revenue is liable to be enhanced or reassessed once in thirty years according to the Land Revenue Code. A survey and settlement will be introduced and the land revenue will be enhanced or settled. So, irrespective of that increase, this amount is an additional charge. It is a surcharge. Now, the survey and settlement is about to take place and the cultivator will be facing not only an increment during the course of survey and settlement but also a surcharge. In addition to that there is another thing called enhancement of water rate by 50 per cent. So, the cultivator has to bear increased land revenue, surcharge, increase in water rate, plus cesses on all these things put together. Already we are paying 2.1/4 annas per rupee in the nature of cesses. Increased rates put together will be the amount on which we have to pay cess. What a very heavy burden! It amounts to highly oppressive taxation. This taxation, the agriculturist cannot bear. Sir, the Government have already introduced Irrigation (Amendment) Act. Under that Act Government want the cultivator to pay the contribution in advance. They want to call it as a betterment tax and collect it in advance long before the service is rendered to the cultivator. The cultivator will have to pay this in advance and wait for several years for the completion of the scheme. If the Government do not complete it, the cultivator can have a refund. How unjust these taxation methods are?

Sir, the other tax which is highly oppressive is the power-loom tax. For the mill-made and power-loom cloth

(SRI S. SRINIVASA IYENGAR.)

Government propose to levy two annas per yard. Now, Sir, please imagine the position of the weaver. He has a power-loom; he weaves a saree and with the saree he has to go to Bangalore or some other place to market it. He does not know what price it will fetch. But still Government wants the charge from the weaver.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Which weaver?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—The power-loom weaver. The charge is at the first point. Formerly, the sales-tax was being collected at the last point. Now it is a single point levy. So, at single point he will be put to hardship and that single point levy should be avoided.

Sir, the other thing that I wanted to say is about the proposed taxation on the hotels. This increased enhancement from Rs. 1-9-0 to 10 per cent is unheard of. Nowhere are enhancements made by so much percentage. We can understand the enhancement to a certain extent. But the enhancement of tax from Rs. 1-9-0 to 10 per cent, can it be justified? On the other hand, generally, these hotel keepers do not collect sales-tax but some of the proprietors do collect sales-tax when they cater to certain orders. But, generally in the small bills, you would not be required to pay sales-tax separately. In the present position of foodstuffs, it is not possible for us to say that the sales-tax could be collected from them. Therefore, that levy is not just.

Sir, the last subject I want to deal is the Joint-Stock Companies. In the Joint-Stock Companies, the Government have invested about 1.43 crores. This amount is held in the nature of shares. But, for the last year the Government have not been able to realise dividends for 1.1 crores. What is the use of having shares in such Joint-Stock Companies? In the Mysore Silk Filature, the Government are having shares of Rs 45,000. Those shares are not even saleable at two rupees or one rupee a share; perhaps it may be a little more. And then,

the Mysore Waterproofs. Sir, I have not heard the name of that Company.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Near Hindustan Aircraft Factory you have got a big board.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Yes, a board is there; you have not realised any dividend. If you are satisfied with the board, well and good; I suppose the Government have invested capital by having seen the board.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—They have subsequently put up the Board. (Laughter).

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—So, Sir, in the Joint-Stock Companies the Government should have exercised greater control in aiding these concerns or should have looked into their proper receipts and dividends.

Lastly, Sir, I have just attempted to ascertain what may be the revenue of other States per head of population. I am speaking about this with their budgetary receipts for 1953-54.

For Madras it is 12 rupees per head of population.

For Bombay it is 18.8 rupees per head of population.

For Punjab it is 15.4 rupees per head of population.

For West Bengal it is 15.6 rupees per head of population.

For Mysore it is 20.4 rupees per head of population.

So, per head of population we are burdened very heavily, much more than any other State in India. On the expenditure also we are spending much more than any other State per head of population. There is no withholding of the fact. If you have any other facts, I will be too glad to correct myself. If you want to look into the Book, it is here the revenue and expenditure of all States concerned compiled and printed in a very beautiful book. I will read the expenditure.

Madras 12 rupees per head of population.

Bombay 18 rupees „

Punjab 15.6 rupees „

West Bengal 17 rupees „

Mysore 22.4 rupees „

That is why I said we are spending per head of population more than any other State. The revenue of the Government per head of population is more than any other State.

Sir, Mysore is known for its natural wealth. Mysore State also takes pride for its industrial advancement. And yet we have our unemployed and poverty and our budget is never balanced. I will read an extract, with the permission of the Chair, from the speech of Sri Bidan Chandra Roy, Chief Minister of West Bengal :

“ West Bengal contains the biggest city in the Indian Union. She has large mineral and industrial wealth. Her industrial activities are the pride of the country. And yet it would seem to be a paradox that the common man in West Bengal lives in comparative penury. The social services he should be provided with cannot be made available to him because of want of funds. The roads, the education facilities, the provision for medical relief should be higher than they are. Yet the West Bengal Budget remains unbalanced. Its revenue deficit is increasing. And why is it so? Or in other words, why should the common man not receive services commensurate with the wealth in the midst of which he lives and still why should the Budget be in deficit? ”

So, what applies to West Bengal applies to Mysore State also. We should see that the return from the industrial concerns is improved and our mineral wealth gives us more, instead of trying to tax the agricultural wealth of the country which is already overburdened.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ (ಮದ್ದೂರು).— ಸ್ಯಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರು ಈ ಆಯವ್ಯಯಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಮಳೆಗಾಲ, ಬೇಸಿಗೆಕಾಲ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾಲಗಳಂತೆ ಈ ಆಯವ್ಯಯಗಳ ಕಾಲವು ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ಬಾರದೇ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಗೊಮ್ಮೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಧೈರ್ಯವಿರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯಾವಾಗ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನ ಬಂದರೂ ಸಹ ಭಾರವಾದ ತೆರಿಗೆಗಳು ಯಾವುದಾದರೂ ಬೀಳುತ್ತವೆಂದು

ಜನರು ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಈ ಹೆದರಿಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಂದು ಸಲವಾದರೂ ಆಯವ್ಯಯಗಳ ಅಧಿವೇಶನ ಬಂದರೆ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನವಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ, ವರ್ಷಕೊಂದು ಸಲ ಮಾತ್ರ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೂ ಸಹ ಸಖ್ಯಮಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟುಗಳ ರೂಪವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಬರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಭಯ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸರ್ಕಾರವಿದ್ದಾಗ, ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವೆಂದು ನಾವೆನ್ನುವ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವೋ ಆ ಸರ್ಕಾರವಿದ್ದಾಗ, ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದರೆ ಜನರು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭಯಪಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು; ಈಗ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಜನರೇ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ; ಜನರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಬೇಕು. ಜನಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಕು; ಹಾಗೆ ಹಾಕುವೆ ಇದ್ದರೆ ಅಂಥ ಸರ್ಕಾರ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

2 P.M.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.— ಐದು ವರ್ಷ ಇರುತ್ತದೆಂಬ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.— ಐದು ವರ್ಷಗಳೇ! ಐದು ವರ್ಷಗಳೂ ಇಲ್ಲ, ಒಂದು ವರ್ಷವೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಭಯಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ನಾವುಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಎದ್ದು ತದ್ವಾ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೆ ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಹೋಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರು ಬಹುಶಃ, ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಮಾನವಾಗಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಲ್ಲದೆ, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳವರೂ, ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆದಿದೆ, ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣಬೇಕು— ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಈ ಆಯವ್ಯಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದೆವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನೂ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನೂ ಅವರು ನೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ನಾವೇನೂ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ಎಲ್ಲ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ನಡೆದಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದಂಥ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳೇನೋ ನಡೆದಿವೆ. ಶ್ರೀ ಇಮಾಂ ಸಾಹೇಬರು ನಿನ್ನೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯಗಳು invisible ಎಂದು ನಾನು ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.)

ಟೀಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆಯೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಮುಂಚೆ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ ಜಲ್ಲಿ, ಸಿಮೆಂಟು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಹಾಕಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆ. ಅದರೂ ನಮಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದು ಮೇಲಿನ ಗೋಡೆ ಮಾತ್ರ. ತಳಹದಿ ಹಾಕುವಾಗ ಕೆಲಸಮಾಡಿದುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ತಳಹದಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಜನರನ್ನು ತಪ್ಪು ದಾರಿಗೆ ಎಳೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನೆಂದಾಗಲಿ, ನುಳ್ಳು ಹೇಳಿದನೆಂದಾಗಲಿ ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ನಾನಾದರೂ ನನ್ನ ಆ ಬಗೆಯ ಭಾಷಣ ತಪ್ಪೆಂದು ಈಗಲೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ, ಜನರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ತೆರಿಗೆ ಯನ್ನು ಹೇರಿದರೆ, ಆದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಹೋಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅನೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೆಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ; ಈಗಲೂ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನುಮಾರು 16 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳಿ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆಗ ಯಾವರೀತಿಯ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವೋ ಅವೇ ಈಗಲೂ ಬರುತ್ತಿವೆಯೆಂದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತಿಗೂ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನಾನು ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೈಲದೂರ ಹೋಗಿ ಪರಚಕಟ್ಟಿಯಿಂದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರೆಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ನೀರನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದ ದೈವ್ಯವನ್ನು ನಾನೇ ಕಂಡೆ. ಇಂಥ ತೊಂದರೆಗಳು ಅನೇಕಕಡೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಒಂದು ದಿವ್ಯಕ್ಕಿಗೆ 250—300, ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿ ಕೊಡಿಸಿ ಎಂಬ ಅರ್ಜಿಗಳೇ 60—70 ಇರುತ್ತವೆ, ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಗೆ ದಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಒಂದು ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆಯನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆನು! ಸ್ಕೂಲಿದ್ದರೆ, ಮೇಸ್ತರುಗಳಿಲ್ಲ! ಮೇಸ್ತರುಗಳಿದ್ದರೆ ಸಲಕರಣೆಗಳಿಲ್ಲ! ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು—5 ವರ್ಷ, 6 ವರ್ಷ 10 ವರ್ಷಗಳಾದವಲ್ಲ—ನಾವು ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಏನಾಯಿತು, ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತೀರಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಅನೇಕ ಜನ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿವೃತ್ತ ಹೇಳಬಹುದು ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅನುಕೂಲಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಜನರನ್ನು ದುಡ್ಡು ಕೇಳಿದರೆ ಕೊಪುತ್ತಾರೆ. ಜನರಿಂದ ದುಡ್ಡು ಬರುವ ಇದ್ದರೆ ಯಾರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕಾರಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ರೈತ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ತಾನೇ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ! ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ! ಜನರನ್ನು ಪುಟ್ಟ ಪಂತರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಅವರ ಉತ್ಪಾದನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಮೊದಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಹಳ ಜನರು ರೈತರೇ ಆಗಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ

ಅವರ ಉತ್ಪಾದನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇಪ್ಪತ್ತು ರೈತರ ಉತ್ಪಾದನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೆಂಬದನ್ನೇನೋ ಯಾರಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಪ್ಪತ್ತು ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಏಂಟಿಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆ ಜಮೀನನ್ನು ತರಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಗೊಬ್ಬರ ಮುಂತಾದ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನೇ ಆಗಲಿ ನಾಲ್ಕು ಏಂಟಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಇನ್ನೂ ಜಪಾನೀ ಮಾದರಿಯಿಂದ 10 ಏಂಟಿಗೆ ಬೆಳೆದಾನು. ಹೀಗೆ ಆತನ ಉತ್ಪಾದನಾ ಶಕ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಜಾಸ್ತಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆತ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡು ಎಂದರೆ ಏಂಟಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ತಾವೀಗ ಮಾಡಿರುವುದು ತರಕಳಿಗಳಾಗಿವೆ. ಇಪ್ಪತ್ತು ಹಳ್ಳಿ ನಾಡಿನವರ ಉತ್ಪಾದನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದುಕಡೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದಿನ್ನೂ ಫಲಕಾರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಎಂಥ ತೆರಿಗೆ ಭಾರವನ್ನು ಹಾಕುವುದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾರೂ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕು. ಆದರೂ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಜನರ ಶಕ್ತಿ ನೋಡಿ ಹಾಕಬೇಕು ಅಥವಾ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು.

ಈ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀತಿ ಹೇಗಿದೆ ನೋಡೋಣ. ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿ ಆದಾಯವನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಯಜಮಾನರಿರಬೇಕು, ಇಬ್ಬರು ಇರಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಬ್ಬರು ಟೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರು ಈಗ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ತಾವೇ ನೇಮಿಸಿದರು. Additional Director of Industries ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮೊದಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಈಗ ಮತ್ತೆ ನೇಮಕಮಾಡಿದರು. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳೇಕೆ ಎಂದು ಕಡಮೆಮಾಡಿ ಈಗ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಏನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ! ಹಣಕಾಸಿನ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸವಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬೇಕು, ನೀವು ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ತೆಗೆದುಬೇಕಾದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿತ್ತೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹೀಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಡಗರ, ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ, ಹಿಂದೇನು, ಮುಂದೇನೆಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ನೋಡದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯಕಡೆ ಒಂದು ಗಾಡೆ ಇದೆ: “ಮಡಿವಾಳ ಹೊಸ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಗೋಣೀಚೀಲ ಎತ್ತಿ ಒಗೆದು, ಬರು

ಬರುತ್ತ ಕರಾಬತ್ತಿನ ಪಂಚೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಒಗೆಯದೆ ಮೂಲೆಗೆ ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ” ಎಂದು. ಸರ್ಕಾರ ಹಣ ಕಾನೂನು ನಿತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ, ಹೀಗೆ ಆಗಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಹೊತ್ತು ನಾವು ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಖರ್ಚನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಮಾರ್ಗಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್, ರೆವಿನ್ಯೂ, ಎಕ್ಸೈಜು, ಇತ್ಯಾದಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡದಾದವು ಇದ್ದವು. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರೇ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಣ ಕೊಡತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶ್ರೀ ಇವಾಂ ರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಒಬ್ಬನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ; ಕೊಡಬೇಕಾದಂಥ ಹಣ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವಸೂಲಾಗಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಮೈಸೂರು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆಯೂ ಸರಾಸರಿ 20-22 ರೂಪಾಯಿಗಳ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಈ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ದುಡ್ಡಿದ್ದವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸರಾಸರಿ ಜನಗಳಿಂದ ವಸೂಲಾಗುತ್ತಂಥ ಹಣವನ್ನು, ಒಬ್ಬ ಏಜೆನ್ಸಿಯಿಂದಲೇ ಎಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳು ವಸೂಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ವಿನಾದರೂ ಒಂದು ಯೋಜನೆಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಈಗ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದಂಥ ಅಗತ್ಯ ಬಂದಿದೆಯೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಹೊತ್ತು ನಾನು ಭಾಷಣಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ನಾವು ನಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಷ್ಟೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ನಾವು ಇಲ್ಲರ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಪ್ರಜೆಗಳ ಸ್ತುತಿನಿಧಿಯಾಗಿ; ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಯಾರೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪಕ್ಷ, ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ ಎಂಬುದಂತೂ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. 'ಕಾಂಗ್ರೆಸ್' ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರಲು ಅರ್ಹತೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ, ನಾವು ದೇಶವನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೀಗ ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಾನು ಈಗ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅದೇ ಒಂದು ಭಾರಿ ಭಾಷಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮಹಾನುಭಾವರು “ಇಂಗ್ಲೀಷರು ದೇಶವಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರೂ, ದಕ್ಷರೂ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ? ದೇಶ ಆಳುವಂಥ ಮಹಾನುಭಾವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಯೇ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ದೇಶದ ಆಡಳಿತ ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಬಂದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆ

ಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅಧಿಕಾರದ ಲಾಲಸೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವವಿಲ್ಲ. ಇವರು ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಾಪಾಡಿ ತಾಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಸೇವೆಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತೇವೆಂದು ಅದು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದು ಇಲ್ಲಿಗೆ 70 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋರಾಡಲು, ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಹುಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಈಗತಾನೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಂದು, ರಾಜ್ಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಯಾವ ಮೊದಲು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬೇಡ, ದೇಶಸೇವೆಗಿಂತ ಸ್ವಸೇವೆ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ಮನೋಭಿಪ್ರಾಯವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ರೋ ಅಂಥವರು, ಈ ದಿವಸ ಯಾರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ಅಧಿಕಾರ ಬಿಟ್ಟುಹೋದರೆ, ಅದರಿಂದ ತಮಗೆ ಫಾಯಿದೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಡಿತಕ್ಕೂ ಮಾತುಗಳು. ಮತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ—ನಾವು ಬಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಕೂಗಾಡಲಿ. ಹೀಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವಾಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಜನರೊಲೊಪ್ಪ ಹೋಗಿರುವುದೇ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದಾಗಲಿ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇರತಕ್ಕ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಲ್ಲದೆ, ಜನರಿಗೆ ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೋ ಯಾವುದು ಅಗತ್ಯವೋ ಅಂಥಾದ್ದನ್ನೇ ನಾವು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ತಪ್ಪುಮಾಡದೇ ಇರುವುದು ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಬೇಕೆಂದು ತಪ್ಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶ ಇತರರಿಗಿಲ್ಲಾ ಮನಮರಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರ-ಹೊಸ ನಗರ).—ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗೀಗನಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ. ವಂಶ ದೊಡ್ಡದೆಂದು ಕದಿಯುವುದು ಸರಿಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಯಾರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಬೇಗ ನೆರವೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಇತರರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಈಚಲಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಮಜ್ಜೆಗೆ ಕುದಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ಇತರರು ಹೀಗೆ ಟೀಕೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಟೀಕೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಂತೆ ರಾಜ್ಯವಾಳುವುದು ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಲಕ್ಷಣ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವೊಂದೇ ಅಲ್ಲ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲಿ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ದೇಶದ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳು ಈಗ ಆಗಬೇಕಾಗಿವೆ. ಪಾಂಡಿತ್ಯವಾಹಿನಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಹಣವನ್ನೀಗ ನಾವು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಇದನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿ, ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕು ಯಾವುದನ್ನು ನಿಧಾನಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಾನಾಮುಖವಾಗಿದೆ. ಸಿಮೆಂಟ್ ರೋಡು ಮಾಡಿಸುವುದೂ ದೇಶದ ಒಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯ. ಅರಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದೂ ದೇಶದ ಒಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ; ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಲಶ ಇಡಿಸುವುದೂ, ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸ. ಅದೇರೀತಿ ಕೆರೆ, ಕಟ್ಟ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.)

ಕಟ್ಟಿಸಿ ಒಂದು ಕಾಳು ಬೆಳೆಯುವ ಕಡೆ ನಾಲ್ಕು ಕಾಳು ಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೂ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವೇ. ದೇಶ ಕಟ್ಟುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಾಗ್ ಒಂದು ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಯವರು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ತಮ್ಮ ಆಶಯ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ವರದಿಯಾಗಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡ ಒಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಅದು ನೂರು ವರ್ಷ ನಿಲ್ಲಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಂದುದೇಶ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಅದು ತಲೆತಲಾಂತರ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ದೇಶ ಕಟ್ಟುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಕಲಶ ಇಡಿಸೋಣ ಸಿಮೆಂಟ್ ರೋಡ್ ಮಾಡಿಸೋಣ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಒಂದಂತ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಊರಿಂದೂ ರಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ, ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿ ಕೂಡ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ, ಬೆಳೆದು ದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಾರಲೂ ಸಹ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂಥ ಗ್ರಾಮಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆ? ಸಿಮೆಂಟ್ ಹಾಕೋಣ, ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನುಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೊದಲು ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಪ್ರಥಮತಃ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿಗೆ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ 70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಶ್ರೀ ಮೃತ್ಯು ರನ್‌ಹ್ಯಾನ್‌ರವರು ಹೇಳಿದರು. ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ನಾನೂ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಮೈಲಿ ದೂರ ಹೋಗಿ ತಂಬಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ ಜನರತ್ತಾ ಕೀಗ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಇಂಥ ಜನಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರದೆ, ಕೆಲವು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನೀರನ್ನೊದಗಿಸಿ ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರೆ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸಿದಂತೆ ಆಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಜನಗಳಾರೂ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾನೀಗ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ನೀತಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ನಾನೀಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೇನೋ ನಾವು ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅನೇಕವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೂಟನುತ್ತೇನೆ. ಹೊಸದಾಗಿ 55 ಮೈಲಿಗಳ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೆಲಸ ಆ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಐಟಂ. ವಿಧಾನ ಸೌಧಕ್ಕೋಸ್ಕರ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಒಡ್ಡಲೇಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ 300 ಜನ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದರು. ಆಗಲೂ ವಿಧಾನಸೌಧದಂಥ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇಲ್ಲದೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂತು. ಈ ವಿಧಾನಸೌಧವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯೇನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಧಾನಸೌಧ ರೋಡಿನ

ಅಲಂಕಾರಕ್ಕೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ದುಡ್ಡುಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನು ಹರಾಜುಮಾಡಿ, ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮೂಲಕ, ಕೆರೆ ಇತರಾದಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ, ಇದನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ನೋವಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಇದು ಅಷ್ಟು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕೋ ಅದು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವುದು ಆಗ ಬಾರದೋ ಅಂಥಾದ್ದು ಧಾರಾತುರಿಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವವನ್ನೂ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ ಇವು.

ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರೊಬ್ಬರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಒಂದು ಕಾಮಗಾರಿಯನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೆಲಸ ಐದು ವರ್ಷದ ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಸೇರಿದಿಲ್ಲ. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಅಂಥ ಅಗತ್ಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಇದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಇದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೈಸೂರು ಬೆಂಗಳೂರು ರೋಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಪಟ್ಟಣ ಒಂದರಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆರೆ ಪುಗರಕೇಣೆ ಸೆಸ್ ಪಂದಿನಿಂದ ನಾವು ಅರ್ಧ ಕೊಡು ತ್ತೇವೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅರ್ಧಕೊಡಿ, ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ರೋಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸಂಖ್ಯೆಬಿಲಬೇಕು, ಅದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅಷ್ಟು ಜನರ ಬೆನ್ನುಟ್ಟು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಪರವಾಇಲ್ಲ ಸಾಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಟೀಕೆಗೆಡೆಯಾಗಿದೆ. ಕೀಗ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕೆಮಾಡಿದರೂ ಅದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ, 10—20 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಆಗ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವಂಥ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಮೂಲೆಗೆ ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರುವಂಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬೇಗ ಬೇಗ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತ, ಹಳೆಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಸಿದುದು ರಿಕಾರ್ಡುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಒಬ್ಬರು ಅದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಅದು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆಯೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಪ್ರಶೋತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಒಬ್ಬರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಣದೊಂದು ಅರ್ಜಿಹಾಕಿದರೆ, ಅರ್ಜಿಹಾಕಿದ ದಿನವೇ ಆ ಸಾಲವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿ, ಆ ದಿನವೇ ಅದು ಆ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದರೆಂಬುದು ಹೊರಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ 3—4—5 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದವರು ಇನ್ನೂ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೇಚಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ! ಇದರಿಂದ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ಬೆನ್ನುಟ್ಟು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮನಗಂಡು

ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಟೀಕೆಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಇನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರದ ವಿಷಯ. ಇದು ನಮ್ಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ನವರನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಇಲಾಖೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಜನಗಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಪ್ರಯೋಜನವು? ನಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಇದನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಪ್ರಚಾರದ ಯೋಜನೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪರಮತದೋಷಣೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಬಹಳ ಮನಸ್ಸು ನೊಂದುಕೊಂಡು ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾಗದದ ಒಂದೆರಡು ಪಾಕ್‌ಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತೇನೆ: “ಮಹಮ್ಮದೀಯ ಮತದಲ್ಲೇ ಜನಕೊಂಡು ಎಂದು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಆರ್ಜಿ ಗುಜರಾಯಿಸಿ ಕೊಂಡು ನಾವೇನೂ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಬ್ಬರು ಪರಮತವನ್ನು ತಿಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಸವಿಸು ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಮಹಮ್ಮದೀಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಸುಗಮವಾದ ಕನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಮತ್ತು ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗತಕ್ಕ ಅನಾಹುತವನ್ನು ಕೂಡ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ, ಇವೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಭಾವನೆಗೆ ಅವಕಾಶವುಂಟಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತು ನಮಗುಂಟು ಇದೆ. ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಣವಿಲ್ಲ, ಇರುವಾಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು? ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೈತುಂಬ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ಮನೆಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಅನುಕೂಲ ಅವರೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಾಲಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ರೈತನನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಮೊದಲು ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ 15 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅದನ್ನು 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಗುಡಿಸಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗಾಗಿ ಕೊಡೋಣ. ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದಲ್ಲ. ದುಡ್ಡಿದ್ದರೆ ಕೊಡೋಣ. ನಮಗೇ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಎಲ್ಲದ ಕೊಡುವುದು? ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ನಿಧಾನವಾಗಿರುವಾಗ ಈ ರೀತಿ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಬೆನ್ನುತಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೋ ಎನ್ನೋ ಎಂಬ ಅಪಾದನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡದೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಪಡೆಯಲು ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಮಿತಿಗಳ ಸಲಹೆಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಧೂಳಿಪಟ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಆ ಸಮಿತಿ

ಗಳನ್ನು ಏಕೆ ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಈಗ ಎರಡು ಮೂರು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಆಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಸಮಿತಿಯವರ ವರದಿ ಏನಾಯಿತು? ಅವರು ಏನು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರೋ, ಭೂ ಕಂದಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದರೋ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಈಗ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದಂಥ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ದೂರೀಕರಿಸುವುದು ಬಹಳ ವ್ಯಸನಕರವಾದ ವಿಚಾರ. ಇದೇ ರೀತಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನಾರಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 5-6 ಕಮಿಟಿಗಳು ಇದ್ದವು ಎಂದು ನಿನ್ನೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವುಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸಿ ಕಾನೂನು ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿಯೊಂದು ನೇಮಕವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ವರದಿಯನ್ನು ಮೂಲೆಗೊತ್ತರಿಸಿ, ವಿನಾಯಕನನ್ನು ಮಾಡು ಎಂದರೆ ವಿನಾಯಕನ ಅಪಮಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದ ಹಾಗೆ, ಈಗ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಮಿಟಿ ಹೆಸರು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕು ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಹಿಂದೆ ಸಮಿತಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದಾಗ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಬೇಡವಾದವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದು ಅನ್ಯಾಯ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ? ಹಿಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಮಿತಿ ನೇಮಕವಾಗಿತ್ತು?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I am not going to yield, Sir.

Mr. SPEAKER. The Chief Minister may address the Chair.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಹಿಂದೆ ಅವರು ಏನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದರು? ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಅದೇ ಸಮಿತಿ? ಹೆಸರು ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿದೆ ಅಷ್ಟೆ; ಅದೇ ಅಧಿಕಾರ, ಅದೇ ಮನಸ್ಸು ಅದಕ್ಕೆ ಚೇರ್ಮನ್‌ರು. ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ, ಈಗ ಇರುವುದು ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಇವರೆಲ್ಲಾ ಸಹ ಪಕ್ಷಪಾತ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ.....

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I repudiate that charge, Sir.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅಪಖ್ಯಾತಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತಕ್ಕೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಷಾದದಿಂದ ನೋಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ವಾಟರ್ ರೇಟನ್ನು ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನಾರಾ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ವಾಟರ್ ರೇಟು 10 ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು. ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರು ಎಂದರೆ, Rotation system of crops ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಬ್ಬು ಹಾಕಿ 15 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾರನೇ ವರ್ಷ ಬತ್ತ ಬೆಳೆದು 10 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಬುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದು 5 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಎಂದರೆ 3 ವರ್ಷಕ್ಕೆ 30 ರೂಪಾಯಿ ಆಯಿತು, ಎಂದರೆ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ.)

ಸರಾಸರಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 10 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇವೊತ್ತು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಕಂಪೆನಿಗೆ 35 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಕಬ್ಬು ಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 35 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರೂ 10 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮಳೆಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ tail-end landsನಲ್ಲಿ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದರೂ ನೀರು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೂ ಕೂಡ 10 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಗಿನ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇವೊತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ಆ ವರದಿ ಏನಾಯಿತು ಅವರ ಸಲಹೆಗಳು ಏನಾದವು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ವಾಟರ್ ರೇಟು ಶೇಕಡೆ 50 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ. ಎಂದರೆ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ಇಲ್ಲದೆ 10 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದವರೂ 15 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಮಾಡಿದ್ದ ಸಲಹೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಇಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ತದಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ಹಿತ ಸಾಧಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೋಲ್ಲದಿಂದ ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದು, ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದು ಎಂಬ ಬೇದಭಾವವೇ ಯಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದೆರೆ ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸತಕ್ಕವರು ನೀವೇ. ತಾವು ಕೆಲವು ದಿವಸ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲರಬಹುದು, ಕೆಲವು ದಿವಸ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗಲೇ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ತಿರುಪಾಂಕೂರು ಕೊಟ್ಟಿಣದಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ, ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು, ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದೂ ಮುಂದೂ ನೋಡಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತಿನೋ ತಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹಾಗಲ್ಲದೇ ತಮಗೆ ತೋರಿದಂತೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದು ಮೊಂಡತನ. ಜನ ಕಂದಾಯ ಕೊಟ್ಟೀತೀರಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ; ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಎದುರು ಬಿದ್ದಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಆಗ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆದೀತು ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

3-30 P.M.

ಸರ್ಕಾರವಾಚಿ ಇಷ್ಟು ಅಸ್ಪಷ್ಟಗಳಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಅಸ್ಪಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿರುವಂತೆ ಕೇಳಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದಕ್ಕೆ, 60 ಅಸ್ಪಷ್ಟಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಸ್ಪಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಉತ್ತರ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟಗಳಿದ್ದು ಡಾಕ್ಟರುಗಳೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ನಾವು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಗೆ ನೀವು ಒಬ್ಬಕೊಡಿ, ನೀವೇ ನಮ್ಮ ದಣಿಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ. ನಮ್ಮ ದಣಿಗಳಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲ 60-70 ಅಸ್ಪಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ

ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಔಷಧೋಪಚಾರಗಳಿಗಾಗಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿ ನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿ ನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಜನರು ಇದನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅತಿ ಸತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಣ ಎರಡು ಲಕ್ಷದಿಂದ ಐದು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿತು! ನಾನೇನೂ ಸಂಬಳ ಅಥವಾ ಅಲೋಯನ್ಸ್ ಪಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬಡವ; ಆದರೂ ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಒಂದು ರೋಟಿ ಕಾಫಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಮನೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ, ಕಾಫಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೇ? ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಅತಿ ಸತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಐದು ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣವೆಂದು ನಾನೇ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದ ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಬಡತನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಐದು ಸಾವಿರ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಹಾಗಿರಲಿ, ಒಂದೊಂದು ಕಾನೂನು ಉಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ; ಆದಾಯವನ್ನು ರೂಢಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಔಷಧಕ್ಕಾಗಿ ಏಕೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಅವರಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಔಷಧ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೆ ನಾನು ಕೆಲವು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೇನೂ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿ ನಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್ ಪೆಂಚ್ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹಿಂದಿನ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ actuals ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಹೋದ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಇದೆ, ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಇದೆ. ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ನಮಗೆ ಏನು ಬರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ದನ್ನೂ ನಮಗೆಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉಪಿಸಬಹುದು. ಈಗ depleted income and inflated expenditure ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮೂರುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದು ಏನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದು ಅಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಅಷ್ಟು ಖೋತಾ ಬೇಕೆಂದರೆ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಒಂದುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದರ ಮೂಲಕ ಬಂದರೂ ಇನ್ನೆರಡುಕೋಟಿ ಭರ್ತಿಯಾಗದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ ಏಕೆ ಹಾಕಬೇಕು? ಹಾಕದೇಯಿದ್ದರೆ, ಎರಡು ಕೋಟಿಗೆ ಬದಲು ಮೂರುಕೋಟಿ ಕೊರತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ತೆರಿಗೆಹಾಕಿ ಭೂಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅದೂ ಹೇಗೆ? ಈಗ ಕಾಫಿ ತೋಟಕ್ಕೆ ಒಂದೆಕರೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ರೂಪಾಯಿ ಇರುವುದನ್ನು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಧವೇ? 30 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದು. ಆದರಿಂದ ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಈಗ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಬೇಕು, ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚು, ಬೀಜಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚು, ಸಲಕರಣೆಗಳಿಗೆಷ್ಟು ಬರ್ಚು, ಕೂಲಿಗೆಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಬೇಕು, ಅದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಡವೇ? ಅದು ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲದೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ರೈತ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ತೆರಿಗೆ ಯಾವುದಿದೆ? ಅವನು ಕೊಳ್ಳುವ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲದರಮೇಲೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ರೈತ ಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲಾ

ಪದಾರ್ಥಗಳಮೇಲೂ ಸೇಲ್ವೆಟ್ಸ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಅದಕ್ಕೆ, ಹೊಗಳಿಸೊಪ್ಪು ಇವುಗಳಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದುಸಾರಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಾರದೆಂಬ ನಿಯಮವಿರುವಾಗ, ಈಗ ಸರ್ ಚಾರ್ಜ್‌ಎಂಬ ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವನೋ ವಾಡಬಹುದೆ? ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆ ಸೆಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಆಗಿ 32-33 ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದರೂ 40 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಾಯಿದೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಬಾಗಾಯಿನ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡ 66½ ರಷ್ಟು, ತರೀಮೇಲೆ ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ. ಕೋರಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬುಟ್ಟಿಬಾಗಾಯ್ತು ತರಿ ಬಾಗಾಯ್ತು ಎಂದಿದೆ. ಈ ಬುಟ್ಟಿ ಬಾಗಾಯ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರುವ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಎಡೂವರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ ರೈತ ಎಷ್ಟು ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವನು ಈ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮುಟ್ಟಿಗೆ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ, ಅವನ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಇದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

Mr. SPEAKER,—I think the Hon'ble Member may refer to these details when the taxation bills are taken up on the 15th and 16th. I suggest that, for want of time, the details need not be discussed on this occasion.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ (ಜಿಗಳೂರು).—ಹಾಗಾದರೆ vote down ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—Vote down ಮಾಡಬೇಕೋ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ಬಿಡಿ.

ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಯಾರಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂತಲೂ ಅಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ಭಯದಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ದೇವರು ಮೆಚ್ಚಬೇಕು, ನನಗೆ ಒಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಚುನಾಯಿಸಿರುವವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಬಾರದೆಂಬ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಎಂಟು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮನೂಬೆಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯೂ ಬೆಂಬು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ರಾಯಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಅದರಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ಎಂಟು ಹಾಕಬಾರದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ದೇಶದ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸುವುದನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಾರದು. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನಗೆ ಆಗದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೃಹದ್ರೂಪಕೊಟ್ಟು ನಾನು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಆ ರೀತಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಜನರು ನೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಧಾರಣೆವಾಸಿ

ಗಳು ಇಳಿಯುತ್ತಿವೆ. ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಕಂದಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸುಲಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರನ್ನು ಸುಲಿಗೆಮಾಡಿ, ದೇಶವನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಇದು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಇದರಿಂದ ಜನರ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯ ಸುಲಿಗೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಎಷ್ಟು ಮುಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜವೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದೇ ಇರಲೆಂದು ನನ್ನ ಆಸೆ. ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾಕಡೆಯೂ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಕೇಳಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಮಿತಿಯವರು ಎಷ್ಟು ವನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಈ ಘಂಡಿಗಾಗಿ ಜನರು ಕಂಪಾಯದ ಜೊತೆಗೆ ಸೆಸ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಕಡೆ ವನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಹಾಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ದೊಡ್ಡವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅನಾಹುತ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಂಬಾರ ಮಡಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಕೋಳಿ ಸಾಕುವವನು ಕೋಳಿ ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಈ ರೀತಿ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಇವರೆನ್ನು ಮಾಡುವುದು? ಹೀಗೆ ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ರಚಿತವಾಗಿರುವ ಸಮಿತಿಗಳ ಸದಸ್ಯರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರು ರಾಜ್ಯವಾಳಲು ಆಶಿಸಿದರೆ ಅವರ ಪೂರ್ವೋತ್ತರ ಕೇಳಿದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಲಾಗದೊಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಂತಹ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರ ಪೂರ್ವೋತ್ತರರನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲೆಗೆ ನೇಮಿಸಿದರೆ ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವವರನ್ನು ನೇಮಿಸಬಾರದು. ಈಗ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಕೇಳಿದ್ದು ನನ್ನ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆನೇಕಲ್ಲನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂರಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಎಗ್ನಿಟಿವ್ ಎಂದು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಿಟ್ಟಿದ್ದರೆಂದೂ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೊಬ್ಬರು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಸೀರೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಿ ನೋಡಲಾಗಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅರಳೆ ಹೇಚಿ ಸೀರೆ, ಬೇರೆ 58 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಚೀಟಿ ಇತ್ತೆಂದೂ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಎಂದಿನ ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಾಗತ ಮಾಡಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಇದುವರೆಗೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟು ಮುಟ್ಟಿಗಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲಿ. ಹೀಗೆ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಇತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೂ ಮುಂದುವರಿಸಲಿ.

ಕಡೆಯದಾಗಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಹೆಳೆಯರನ್ನು ಕೈಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೂಸ್ತುಟಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿವೆಂಬುದನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.)
 ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಏನೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವು ಕೆಳ
 ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿವೆ. ಒಂದೊಬ್ಬರೇ ತಿಂಗಳಾ
 ದರೂ ಸೊಸೈಟಿಯ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯದೆ ಇರುವ
 ಪ್ರಸಂಗಗಳಿವೆ. ಇತರ ಸ್ವಲ್ಪ, ಅನಿಸ್ಟಂಟ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್
 ಮುಂತಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸೊಸೈಟಿಗಳು
 ಬಹಳ ಅನಾಯಕವಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ
 ಹೋದರೆ ಯಾವುದುತಾನೆ ಮುಂದುವರಿದು ಹೇಗೆ
 ತಾನೆ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದೀತು? ಈ ದಿವಸ
 ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವಾಗ
 ಆ ಕಡೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ
 ಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಉಚಿತವೆ? ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ
 ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿದ್ದ ಅಭಿ
 ವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿಗಳು ವಜಾ ಆದುವು. ಈಚೆಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ
 ಬೋರ್ಡುಗಳೂ ವಜಾ ಆದುವು. ಹಿಂದಿನ ಕೆಲಸ
 ಗಳನ್ನು ನಿಗಾವಹಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ವೃಥಾ
 ಕಾಲಹರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ
 ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಏನು ಸಕಾಯವಾಗಿದೆ? ಜನರಿಗೆ ಅದ
 ರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು
 ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಜನರ ಹಿತ
 ಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಗಿರುವ ಕಾನೂನುಗಳು
 ಯಾವುವು? ಮೊನ್ನೆ ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮಗಳ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್
 ಪಾಸಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ
 ಬರಲು ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು
 ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾನೂನು ತಿದ್ದುತ್ತದೆ ಮಾಡ
 ಬೇಕಾದ ಬಿಲ್ಲುಗಳು ಪಾಸ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೂ ಎರಡು
 ವರ್ಷಕಾಲ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಬರೀ ಒಂದು ಪ್ರೀಲಿಮ್
 ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಿಲ್ಲು ಅಂಗೀಕಾರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ,
 ಫಂಡ್‌ಸ್ಟ್ರೀಕರ್ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ
 ಎಷ್ಟೋ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಮರ್ಶೆ
 ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಸುಯಾದ ನಿತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿಲ್ಲ
 ವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜನತೆಗೆ ತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾ
 ಗುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮುಖ್ಯ
 ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ; ಮಾಡೋಣ. ಈ ದಿನ
 ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಬೆಂಗಳೂರಿ
 ನಲ್ಲಿ ಕುಡಿತವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ
 ಬೇಕಾದಹಾಗಿ ಕುಡಿಯಬಹುದು. ಅದೇ ಕೋರಾರ
 ದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಕುಡಿದರೆ ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.
 ಇದನ್ನು ಜನತೆ ಸಹಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಈಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ
 ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲದೆ
 ಬಾಬುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಖೋತಾ ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು,
 ಪಾನನಿರೋಧ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ
 ಎಂದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್
 ಖೋತಾ ಸರಿದೂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾವನ್ನಾ ಪ್ರಜೆ
 ಗಳು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ಜವಾಬು ಹೇಳು
 ವುದು ಹೇಗೆ? ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ
 ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕು-
 ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾದ ನಿತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿದರೆ
 ಜನ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ
 ಹೇಳಿ ಕಾರ್ಯತಃ ನಡೆಸದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು?
 ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ
 ನಿತಿಯು ಅಷ್ಟು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದುದಲ್ಲ. ಪಾನ
 ನಿರೋಧ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಈಗ ಮಾಡಿ
 ರುವ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲದ
 ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ 1½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ
 ವತ್ತಿದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿತವಾದರೂ ಅದೀತೇ? ಒಬ್ಬರಿ

ಗೊಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೊಂದು ನಿತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸ
 ಬಾರದು. ಕದ್ದು ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ
 ಅನಾರೋಗ್ಯ, ಕಡಕು, ಪಾನನಿರೋಧ ಮಾಡುವಾಗ
 ಅದರಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ನಡೆಯದಂತೆ ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ
 ಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ತತ್ತ್ವ
 ಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಪಾನನಿರೋಧಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು
 ಹೇಳಬಹುದು. ನಾನೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವನು.
 ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಪರಣಾಮ ನೋಡ
 ಬೇಕು. ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ 170 ಲಕ್ಷ
 ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.
 ಆದರೆ ಈಗಿನ ನಿತಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
 ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಹ ಕ್ರೋಧವುಂಟಾಗಿದೆ, ಜನರಿಗೆ
 ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದು
 ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು
 ತಮ್ಮ ನಿತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚನೆ
 ಮಾಡಿಮಾಡಬೇಕು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು.

ಸಂಸ್ಕೃತಿಪ್ರಚಾರ, ವಿಧಾನಸೌಧದ ನಿರ್ಮಾಣ,
 ಅಲಂಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮುಂತಾ
 ದುವುಗಳಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ವೆಚ್ಚಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಿನ
 ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ
 ಖೋತಾ ಮಾಡಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ
 ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಸರ್ಕಾರ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ
 ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಹಣಕಾಸಿನ
 ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಿ ದೇಶದ ಆದಳತವು ಸರಾ
 ಗವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ
 ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು
 ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ (ಅರಸೀಕೆರೆ).—
 1954-55ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ
 ನಾಡುತ್ತಾ ಜನತೆಗೆ, ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ
 ವಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ನೀರು, ಆಹಾರ,
 ವಾಸದಮನೆ, ಒಟ್ಟನ್ನು ಚೆನ್ನಾಯಿಸುವ ಹಕ್ಕು
 ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಸರಿಯಾದ ಗಮನ
 ವಿಟ್ಟು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಸರ್ಕಾರ
 ಉತ್ತಮವಾದ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು
 ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಸ್ವಾಮಿ. ನೀರಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ
 ಒಂದು ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ 9,800 ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕುಡಿ
 ಯುವ ನೀರಿನ ಅಭಾವ ವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರ
 ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಭಾರಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಿರುವ ಹಳ್ಳಿ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಅಭಾವವಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲಾ
 ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಿಂದ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣ
 ಗೌಡರು. ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಚಿಪ್ಪಿನಿಂದ ಮೊಗೆದು ಕುಡಿ
 ಯುವಷ್ಟು ನೀರು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ 9,800 ಗ್ರಾಮ
 ಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಅದರ
 ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಪೂರೈಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದ
 ಕ್ಕಾಗಿ 1953-54ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ
 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಅನಂತರ
 1954-55ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ
 ನೊದಗಿಸಿರುವುದು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವ
 ನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿ
 ನಲ್ಲಿ ಅಭಾವವಿದ್ದರೂ ಸಹ ನಗರವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲ,
 ಗ್ರಾಂಟು ಇವುಗಳ ಮುಂಜಾತರ ಲಕ್ಷಾಂತರ
 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದೆ.
 9,800 ಹಳ್ಳಿಗಳ ಜನರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರಿಲ್ಲ
 ದಿರುವಾಗಲೇ ನಗರವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟು, ಸಾಲ
 ವಗೈರೆ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ
 ಗಳ ಕಡೆ ನಿಗಾ ವಹಿಸಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಉದಾರತೆ

ಯಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನೀರಿನ ಅಭಾವವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಕಳೆದ 3-4 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಾವಿಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೇವಲ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು 1954-55ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪೈಕಿ ಬಹುಭಾಗ ಈ ಅಪೂರ್ಣವಾದ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಸಾಲದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿದೆ, ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದು ವಾಸದ ವಸತಿ ವಿಷಯ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ, ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಸುಮಾರು ಆರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮೆಚ್ಚಬೇಕಾದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಕಡುಬಡತನದಿಂದ ನಷ್ಟಾತ್ಮರಾಗಿರುವ ಮನೆಗಳಲ್ಲದೆ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ಮರಗಿಡಗಳ ಕೆಳಗೆ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿ ನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ 1954-55ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟಿನ ರೂಪವಾಗಿ ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಒದಗಿಸಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಗರದಲ್ಲಿ ಭಾರಿಭಾರಿ ಸಂಬಳ ಬರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಭವ್ಯಭವನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಡಮೆ ಬಡ್ಡಿಯಿಂದ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿ ನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿ ನಲ್ಲಿ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿಯೂ, 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಂಟಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಆಹಾರದ ವಿಷಯ. ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗಾಗಿ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ 7-8 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಅನೇಕ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವೆಚ್ಚಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ಈ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಆಹಾರ ಹಣವನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕು. ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಅನೇಕ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಬಹಳ ಶ್ಲಾಘನೀಯ, ಹಾಗೂ ಪ್ರಶಂಸನಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬಹುದಾದ, ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟಬಹುದಾದ, ನಮ್ಮ ನಾಡನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಬಹುದಾದಂಥ ಇಲಾಖೆಯೆಂದರೆ P.W.D.

ಇಲಾಖೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ P.W.D. ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯ ಎಷ್ಟು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ದೇಶ, ಸರ್ಕಾರ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ದುಡ್ಡಿನ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟನ್ನು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿರೂ ಈ P.W.D. ಇಲಾಖೆಗೆ ಅನೇಕ ಲಕ್ಷಾಂತರ, ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ, ಒಂದು ವ್ಯಸನಕರವಾದ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹೋದ ತಿಂಗಳು 18ನೆಯ ತಾರೀಖು ಕಾನಕಾನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ, ಈ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಇಲಾಖೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದು ಹಣವನ್ನೂ ಖರ್ಚುಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ P.W.D. ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿದ್ದು ಹಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ 75 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗದೆ ಉಳಿದಿದೆ. ಇದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಜಾಗರೂಕತೆಯೆಂದು ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ರವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಚೆಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಈ ಉಳಿತಾಯ ಕೇವಲ 75 ಲಕ್ಷವಲ್ಲ, ಸುಮಾರು 1 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಇಲಾಖೆಯವರು ತಮ್ಮ ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಹಣ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡದೆ ಉಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾದ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವುಗಳು ಎಷ್ಟು ಆಸೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ನಾಡನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೋ ಅದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಒದಗಿಸಿದಂಥ ಹಣವನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೇವಲ ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಖರ್ಚುಮಾಡದಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕ್ಷಮಾರ್ಹವಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನೈಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನೀರಾವರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಕೀರ್ತಿ ತರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಂತೆ ಹಣ ಉಳಿಸಿರುವ ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಉಪಯೋಗವೂ ಈ ಆಸ್ತಿಗಳಿಂದ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ವೈದ್ಯ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್ ಮತ್ತು ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಮುಂತಾದ ಈ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಇಲಾಖೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿ ನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡದೆ ಹಣ ಉಳಿಸತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಯಸ್ಕರಿಗೂ ಮತದಾನ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಬಂದಿದೆ. ಈಗಂತೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಂಥ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಒಟ್ಟನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವಂಥ ಪರಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ.)

ವರ ಕರ್ತವ್ಯವೃಷ್ಟಿ ದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಗತಿ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ, ನಾಡಿಗೆ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಅತಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ದೊರಕಿದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಯಾರ ಪಾಲೋ ಆಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರಬಹುದು. ಇಂತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆಯದೆ ಹೋದರೆ, ಈ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾಳಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರೆ ಬಹಳ: ಅನುಚಿತವಾಗಲಾರದು. ಮಾರ್ಚ್ ಒಂದನೆಯ ತಾರೀಖು ಶ್ರೀ ಹುಚ್ಚೇ ಗೌಡರು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ 452ನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 9,649 ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವಿದ್ಯಾ ಮಾನಗಳು ಹೀಗಿದ್ದರೂ 1952-53ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ 56 ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ, 1953-54ಕ್ಕೆ 79 ಸ್ಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಹೀಗೆ 9,649 ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ರವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

“Under the normal activities of the Department, 59 new Primary Schools, 2 Middle Schools and 1 High School have been sanctioned. 33 Primary Schools were converted into New Type Middle Schools. The new Occupational Institute at Mysore will start working from the academic year 1954-55. Under the Five-Year Plan of educational development, special schemes for intensive educational development involving an overall expenditure of Rs. 2,16,560 during the current year have been launched, the share of the Central Government being Rs. 1,36,784”

ಅಂದರೆ 2 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪಟ್ಟದ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆಯಷ್ಟು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವುದಾಗಿಯೂ ಉದ್ದೇಶ 80 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ 80 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿರತಕ್ಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಿರೋಧವಾಗಿಯೇ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ವಾದಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಒಂದು ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬರಲೆಂದು ನನ್ನ

ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನೃಪ್ತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮನೂದೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಾಗಿ ನಾನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER:—The House will now rise for lunch and meet at 3-30.

The House adjourned for Lunch at Three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ (ಕೋಲಾರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈಗ ನಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವ ಮುನ್ನ ಇದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ಎರಡುಮೂರು ಮಾತುಗಳ ನಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರ ಭಾಷಣ ಪಾದನಂತರ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಭಾವನೆ ಉದ್ಭವಿಸಿತೋ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಈಗಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ಡಿ ಟಾನ್ಸ್ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ನಿವೇದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದೇನೆ.

1952ರಲ್ಲಿ ಅಧಿವೇಶನದ ಸಭೆಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸದನ. ರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೆವು. ಆಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಾವು ಮೂರು ಇಂದೆ ಅಧಿವೇಶನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವಹಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂರು ಅಧಿವೇಶನಗಳಿಂದಲೂ ಏನೇನಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾವೀಗ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನೋಡೋಣ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಮೊದಲು ಏನು ಒಂದು ವಿಷಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. 1952-53ನೆಯ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವಂಥಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಂಥ ತೇಜೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಆಗತಕ್ಕ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೂ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ 101.72 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಗಳು ಖೋತಾ ಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇನ್ನು 1953-54ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಗಲೂ ನಮಗೆ 157.33 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳಷ್ಟು ಹಣ ಖೋತಾ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಆ ಎರಡು ಅಧಿವೇಶನಗಳನ್ನೂ ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡು, ಇಂದು ನಾವು ಈ ದಿವಸ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಮೂರನೇ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡಿ ಟಾನ್ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ಈ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡಿ ಟಾನ್‌ನಲ್ಲಿ 309.33 ಲಕ್ಷ ಖೋತಾ ಬೀಳುತ್ತದೆಂದು

ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ನಮಗೆ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡೋಣ. ಈಗ ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ಬೀಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ನಾವು ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿಯಿಂದ ಎಕ್ಸೆಪ್ಚು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವೋ ಅಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬಾರದೆ ಆಗ ತಕ್ಕ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳು ದಿನೇ ದಿನೇ ಏರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಯೇ ಖೋತಾ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಆಯವ್ಯಯದ ಅನಿಶ್ಚಯ ಹೇಗಿರುತ್ತೆಂಬದನ್ನು ಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ವಸ್ತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಕಾಲ, ವರ್ತಮಾನ ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ವ ವಹಾರಗಳಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಈ ರೀತಿ ವರಮಾನ ಕಡಮೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲೇಬೇಕು. ಇದು ನಮನ ಕಾಲ. ಇಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇರುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನೂ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆಯೇ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶವೇನು ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, 1951-52ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು 101.72 ಲಕ್ಷ ಖೋತಾ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನ್ನು ಮುಂದಿಡುವಾಗ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಂದಾಜು ಆದಾಯ ವೆಚ್ಚಗಳಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನ ಬಂದು ಖರ್ಚು ಕಡಮೆಯಾದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಸರಪಸ್ ಉಳಿತಾಯ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ 75.23 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಳಿತಾಯವೆಂದು ತೋರಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ 1952-53ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ, ತದನಂತರ ಸರಪಸ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಮಗೆಯೇ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಅಂಕಿನಂಪಿಗಳಲೇ ಏನೋ ಮಾಯಾಜಾಲಮಾಡಿ ಸರಿತೂಗಿಸಿದಾರೆಯೇ, ಇದೇನು ವಿಚಾರ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಆಗಲೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಗೆ ಖೋತಾಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ 1953-54ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಂದರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು "ಮೊದಲು ನಾವು 1953-54ಕ್ಕೆ ಅಂದಾಜು ತಯಾರಿಸಿದುದರ ಪ್ರಕಾರ 157.33 ಲಕ್ಷ ಖೋತಾ ಬೀಳಬಹುದೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದೆ ವು. ಆದರೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ ರಿವೆನ್ಯೂ ಆದನಂತರ ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಆ ಖೋತಾ 237.97 ಲಕ್ಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು" ತೋರಿಸಿದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮೊದಲು ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದು, ಅನಂತರ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವರ್ಷಾಂಶ್ಚರಿಸಿನಲ್ಲಿ 237.97 ಲಕ್ಷ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖೋತಾ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಿದಮೇಲೆ ನಾವೀ ದಿವಸ ಮೂರನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ಈ ದಿವಸ ಆ ಖೋತಾ 309.33 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಹಿಂದಿನ ಹಾಗೆ ಯಾವ ಉಳಿತಾಯವೂ

ಕಂಡುಬಂದಂತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಆಯವ್ಯಯ ತಃಖ್ತೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ—ಈ ವರ್ಷ 309.33 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖೋತಾ ಬಿದ್ದಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜಾಂಶವೇನೆಂಬುದನ್ನು ನಂಬಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಲು ಈಗ ಹೋಗೋಣ ಅತ್ತೆ ಕಡೆಗೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮತ್ತೊಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುವಾಗ ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ನಿಗೂಳ ಕೂಡ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆದಾಯವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸರಿದೂಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ನಮಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬರುವ ಆದಾಯವೆಷ್ಟು, ಆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆದ ಖರ್ಚು, ಹೀಗೆ ಬಂದ ಆದಾಯಕ್ಕಿಂತ ಕಳೆದ 12 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆದ ವೆಚ್ಚವೇನು, ಇದ್ದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಖೋತಾ ಎಷ್ಟು, ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿಗೆ ಉಳಿತಾಯಮಾಡಿ ತೋರಿಸಲು ಎಷ್ಟು, ಮೊಬಲಗನ್ನು ಉಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಒಂದು ತಪಶೀಲನ ಪಟ್ಟಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಇದನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರೆ ಆಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ರಿಗೆ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆದಾಯಕವಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ನಿರಾಶಾ ದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಬಹಳ ವಸನದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. 1953-54 ರ ಆಯವ್ಯಯದ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಏನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ—ಆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ವರಮಾನವೆಷ್ಟಿತ್ತೋ ಅದು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗದೆಂತೆ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ದೃಢವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವುದಾದರೆ ಈ ಹಿಂದಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಫಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಎಂದರೆ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳು ಅಂದಾಜಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಬರುವ ಉತ್ತಮತ, ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಅಂದಾಜಿಗಿಂತ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ, ಒಂದು ಎರಡು ಮತ್ತು ಮೂರು ಬಡ್ಡೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೂ ನಮಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ವರಮಾನ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳು ಒಂದೇ ಸಮಾನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 309.33 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಬಿದ್ದಿರುವುದರಿಂದ ಈಗಾದರೂ ನಾವು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಖರ್ಚಿನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಡೆಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡದಿರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ನಮಗೆ 309.33 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಉಂಟಾಗಲು ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಆ ಪೈಕಿ ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಒಂದೆರಡನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಟ್ಟೆನು ತ್ತೇನೆ.

1953-54 ರಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವರಮಾನದ ಅಂದಾಜು ಎಂದರೆ actuals

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್.)

ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯೊಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಹಿಂದಿನ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಿಂತ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ವಸ್ತುಗಳು ಹೊರಗಡೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಬರದೇ ಇದ್ದಿರಬಹುದು 77.79 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕಮ್ಮಿ ಬದ್ಧಹೋಯಿತು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಮುಂದಿನ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡುತ್ತಾ 1954-55ಕ್ಕೆ 111.90 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ 1954-55ಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಕೊನೆಗೆ ಒಂದಕ್ಕೂ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಎಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಹೋದವರ್ಷ 12 ಬಾಬುಗಳೊಳಗೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಿಂತ ವರಮಾನ ಕಮ್ಮಿ ಬಂತು. ಮಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಮಾರಾಟ ಬದ್ಧ ಹೋಗಿ 77.79 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕಮ್ಮಿ ಬಂದಿರುವಾಗ ಮುಂದಿನವರ್ಷ 111.90 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ; ಅದೂ ಕೂಡ sales will go up when you step up production ಎಂದಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡೋಣ. ನಮ್ಮ ಮಾಲು ಎಂಥಾದ್ದು, ಮಾರಾಟವಾಗುವುದು ಹೇಗೆ, ಎಲ್ಲಿ, ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ನಮ್ಮ ಮಾಲುಗಳು ಯಾವ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ಮಾರ್ಕೆಟಿನ ಸನ್ನಿವೇಶ ಎಂಥಾದ್ದು, ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಪ್ರಪಂಚದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ, ಆ ಮಾರ್ಕೆಟುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡೋಣ. ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಸಕಾಯಕ ವಾದುದು, ಎಂದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಈಗಾಗಲೇ ಹೊರಬಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ದೇಶಮುಖರವರು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವಂತೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೂ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೂ ಬಹಳ ನಿಕಟವಾದ ಸಂಬಂಧಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂಜಿರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಅಲ್ಲಿಗಿಂತ ಇಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಕಂದಾಯ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಲಿ, ಇಲ್ಲಿ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಲಿ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ವರು ನಾವು, ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಅಂಶ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ ಅದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ರೀತಿ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಂತೆ ಆಗಲಾರದು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಈ 111.90 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಬರುವುದಾದರೆ ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಏನೆಂದರೆ ಇವೊತ್ತು 1954-55ನೇ ಸಾಲಿನ ತಃಖ್ತೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಮೇಲರತಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾ ಹೋದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು. 1957-58ರ ಇಸವಿಯನ್ನು ಒಂದು ಟಾರ್ಗೆಟ್-ಮುಖ್ಯ

ಗುರಿಯನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. 1957ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೀರ್ಪು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆ, ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 1957-58ರ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಆಗ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಇರುತ್ತದೆ? ಪ್ರಾಯಶಃ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ 5 ವರ್ಷ ಕಾಲ ಅನುಭವಿಸತಕ್ಕ ಅಥವಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ಆ ಪಾರ್ಷ್ವಯವರು ಆ 5 ವರ್ಷದ ಎಲ್ಲೆಡೆ ನಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ 1957ರಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಕೂಲವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. 1957ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಇವೊತ್ತು ನಾನು ಬೇರೊಬ್ಬರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ 'bankruptcy' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ದಿನೇ ದಿನೇ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡರೆ, ಇವೊತ್ತಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡುವಾಗ 1957ರ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅವೊತ್ತು ಸರಿಪಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಶಂಕೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಾಲ ಬೆಳೆದಿರುತ್ತದೆ. ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಕಾರ 9 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. 8.8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಂದಾಯದ ಮೂಲಕ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಮಗೆ 3.36 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕಂದಾಯದ ರೂಪವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಮತ್ತೆ 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬಡ್ಡಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 1957ನೇ ಇಸವಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ, ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗಿ, ಸಾಲ ಸೋಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಸಮಸ್ಯೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಲ ತೀರ್ಪು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 1956-57ರ ಏನು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಹಣಕಾಸಿನ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಿಲ್ಲು ತರುವುದು ಒಂದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ ನೋಡಬೇಕು. ಒಂಥು ವೇಳೆ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸರಕಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಜನ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಅದರೆ, 1956-57ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಮುಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಹಾಗಿರಲಿ. ಆಗ ಒಂದು ಕಷ್ಟ ಕಾಲ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೀರ್ಪು ಮಾಡತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಈ ಮಧ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಮುಂದಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಂಥಾ ಸನ್ನಿವೇಶ ಸೃಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದಿನಚರಿಯ ವರಮಾನದಿಂದ ದಿನಚರಿಯ ಖರ್ಚನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂಜಿರವರು,—

ಬಹುಶಃ ಹಿಂದಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅದಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ—ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಾ ರಾಜರವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವಾಗಲೂ keeping normal expenditure within normal revenue ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವರಮಾನದಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಖರ್ಚನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ನೀತಿ ಪರಿಪಾಲಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಉದಹರಿಸಿದರು. ಇವೊತ್ತು ಯಾವ ಪಾರ್ಟಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದೆಯೋ ಆ ಪಾರ್ಟಿ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಾಣುವಂತಿಲ್ಲ. ಆ ತತ್ವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ 1956-57ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದಾಗಿದ್ದು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹಾಸ್ಟಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮಗೆ ಎರಡು ದಾರಿ ಇದೆ ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಒಂದು ಟಾಕ್ರೇಷನ್ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಎರಡನೆಯದು Central assistance. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಸರಳ, ಸರಳ ಎಂಬ ಒಂದು ಭಾವನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಸರಳ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ತಾವೇ ತಾವಾಗಿ ನಮ್ಮಮೇಲೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊರಿಸಿ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವರು ನಮಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬಳ್ಳಾರಿಯ 6-7 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ನಾವೇನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಂತ್ಯದವರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ 41 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಖೋತಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ವಿಚಾರ ಪೂರ್ತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗುವವರೆಗೂ ಈ 41 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಧರ್ಮ, ನ್ಯಾಯ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸಕಾರಣ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರು ನಮ್ಮಮೇಲೆ ಹೊರಿಸತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಸರಳ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು, ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ಡೆಟ್ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಹ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು ಹಣಕಾಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ತತ್ವ, ಒಂದು ಮನೋಭಾವ, ಒಂದು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಸರಳ ಕೇಳುವುದನ್ನು ಬಿಡತಕ್ಕದ್ದು ಧರ್ಮ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಅದು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ನಾವೂ ಸಹಾಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮೊನ್ನೆತಾನೇ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದವರು ಪಾಕಿಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಸಹಾಯ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಸಮಸ್ಯೆಯಾವ ರೀತಿ ಉದ್ಭವವಾಗಿದೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ಕವಲೊಡೆಯುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಅದ

ರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಅಪಘಾತವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ *ex gratia* ಗ್ರಾಂಟ್ ಉದಾರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ಹೊತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ ಸನ್ನಿವೇಶ ನೋಡಿದರೆ, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಹೊಸ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಒಟ್ಟು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಸಹಾಯ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ಆಧಾರಪಡಿಸಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಭದ್ರವಾದ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ, ಅಭದ್ರವಾದ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಿದೆ; ಅದನ್ನು ನಾವು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಬೇಕಾದದ್ದಿದೆ. ಕಂದಾಯದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ತಲೆಯೊಂದಕ್ಕೆ 20-25 ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಪಿ ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಲೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಸರಾಸರಿ ವರಮಾನ 120 ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಹೀಗೆ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ನಮ್ಮ ಜನರ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಕಂದಾಯ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಉಳಿಯುವುದು ತಿಂಗಳಿಗೆ 7 ರೂಪಾಯಿ, ವರ್ಷಕ್ಕೆ 84 ರೂಪಾಯಿ. ಈ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ.....

Sri P. R. RAMAIA—Latest figure is 260.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮಣ್ಣ—ಅದನ್ನೇ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಕಂದಾಯಕ್ಕೆ 20 ರೂಪಾಯಿ ಹೊಂದರೆ 240 ರೂಪಾಯಿ ಆಯಿತು. ತಿಂಗಳಿಗೆ 20 ರೂಪಾಯಿ ನಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಅದೂ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಜನ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಂದಾಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಣ ವನ್ನೊದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಅದು ಎಲ್ಲದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ! ರೂಪಾಯಿ ಬೆಳೆಯುವ ಗಿಡವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಯಾರೂ ಇದುವರೆಗೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಳೆಯುವ ಬೀಜವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಯಾರೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೇವಲ 20 ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯವಿರುವ ಜನರು ಇನ್ನೇನು ಕಂದಾಯ ಕೊಟ್ಟಾರು, ಎಲ್ಲದಿಂದ ಹಣ ತಂದಾರು? ಈ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ 1957ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಾಗಲಿ ನಿಲುವೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಆಗ ಕಂದಾಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಅಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಒಂದುಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷ ಮಾತ್ರ ನೋಡುವುದಲ್ಲ; ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಮನೋರೋಪವಿರಬೇಕು, ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿರಬೇಕು.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Is it your case that we have not got what is called, the picture of the future in our minds?

Sri J. MUHAMMED IMAM.—If you have it, you have not revealed it.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮಣ್.—ನಾನು ಈ ಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಟುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ವಾತಾವರಣ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕು; ಆ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಕಂಡು ಬಂದರೆ ನನಗಿಂತ ಸಂತೋಷಪಡುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನಿಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಇದನ್ನು ಸರಿಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿ ಇದು ಹಾಗೆ, ಅದು ಹೀಗೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ಹೊತ್ತಿರುವ ಸರ್ಕಾರದ ಮನೋಭಾವ ಕೂಡಿದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸದುದ್ದೇಶವಷ್ಟೇ ಸಾಲದು. ಅದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿ ಬರಬೇಕು. ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಏನಾಗಿದೆ, ಏನಾಗಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಬಡ್ತಿ ಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇದೆ. ಆದೂ ಸಾಲದೆ ಈಗ ಹೀಗೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾ. ಸರೇನಾ ಸ್ವರವರು ಒಂದು ರೀತಿ ಹೇಳಿದರು. ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ವೆಂಪೇರ್ ಸ್ಪೇಟ್ ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವೆಂಪೇರ್ ಸ್ಪೇಟ್ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಅನಿಸುತ್ತದೆ ನನಗೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಲ್ಲಿ ವೆಂಪೇರ್ ಸ್ಪೇಟ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವೆಂಪೇರ್ ಸ್ಪೇಟ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯ ನವರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇಶಮುಖ್ ಸರವರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವೆಂಪೇರ್ ಸ್ಪೇಟ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ವೆಂಪೇರ್ ಎಂಬುದು ಕ್ಷೇಮ ಮಾತ್ರ, ಅಭ್ಯುದಯ ಎನ್ನುವುದು ಕೂಡ ಅಲ್ಲ. ಜನಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮ ಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ನೀವು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅಂಗಡಿಯನ್ನಿಟ್ಟಿರುವ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿರುವ ಮನೋಭಾವ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಂಗಡಿಯವನು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ, ಬಂದವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸರಕು ಬೇಕಾದರೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿರುವ ಸರ್ಕಾರ, ಪ್ರಜೆಗಳ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನೇಡೇರಿಸಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರ,

ವೆಂಪೇರ್ ಸ್ಪೇಟ್, ಜನರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ ಯೆಂದರೆ, ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಬೇಕಾದರೆ ಹಣ ಕೊಡಿ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ಈ ಕಲ್ಪನೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವೆಂಪೇರ್ ಸ್ಪೇಟಿನ ಅಥವಾ ಕ್ಷೇಮ ಸರ್ಕಾರದ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲ; ಇದು ಬ್ಯೂರೋಕ್ರಾಟಿಕ್ ಸರ್ಕಾರದ ಕಲ್ಪನೆ. ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ನಿಕಟವಾದ ಬಾಂಧವ್ಯ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಬ್ಯೂರೋಕ್ರಾಟಿಕ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ನಿಕಟ ಬಾಂಧವ್ಯ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ವೆಂಪೇರ್ ಸ್ಪೇಟ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಹೊತ್ತು ಒಂದು ಸೆಂಟ್ರಲೈಸ್ಡ್ ವೆಂಪೇರ್ ಸ್ಪೇಟ್, ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಆಡಳಿತ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಭದ್ರತೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತಂದುಕೊಟ್ಟರೂ, ಸೆಂಟ್ರಲೈಸ್ಡ್ ವೆಂಪೇರ್ ಸ್ಪೇಟ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಕಲ್ಪನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೊರಡುತ್ತೇವೆ. ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ? ಬರ್ಚು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯೊಂದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರ್ಚು, ಎಷ್ಟು ನಿಬಂಧಿ! ಬ್ಯೂರೋಕ್ರಾಟಿಕ್ ಸರ್ಕಾರವಿದ್ದರೆ ಇದು ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಂಚಿ. ಹಣದ ಬರ್ಚು ಕಡಮೆಮಾಡಿ, ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿರುವವರು ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು. ನಾನು ಅವರ ಮೆಲೆ ಗಲಿ ಕಾಂಗೆಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆಗಲಿ ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಬೇರೆಯವರು ಕೆಲವರು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಒಂದು ದಿವಸವೂ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಇರುವವರು, ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಹದಿನಾರು ತಿಂಗಳಕಾಲ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದವನಾದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆ ಆರೋಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾರರು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಈ ನಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ನಾನು ತರೆತಗ್ಗಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ನನ್ನ ದುರಹಂಕಾರವನ್ನು ನಾನು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಹಾಗಿರಲಿ. ಹೀಗೆಯೇ ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಯಾವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ, ಇಂದಿ ಯಾ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ, ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಅಧಿಕಾರದ ಹಂಚಿಕೆಗೆ, ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣಕ್ಕೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ದಿನ ದಿನಕ್ಕೂ ಬರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದೆರಡು ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಸುವೇತಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ವರದಿಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

4 P.M.

ಜಗಲೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋದ ವರ್ಷ ಎರಡು ಕೆರೆಗಳು ಒಡೆದುಹೋಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಶ್ರೀಯುತರುಗಳಾದ ಎಂ. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು, ಗುರುಪಾರದ್ವಿಯವರು ಮತ್ತು ಮಾಜಿ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಒಬ್ಬರು ಅಯ್ಯಂಗಾರರು ಇವರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಅದರ ವರದಿಯು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಧಾರ್ವಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಬೇಕು; ಆದ್ದರಿಂದ ತಕ್ಕ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಠ ಕಲಿಯಬೇಕು; ಆ ರೀತಿ ಪಾಠ ಕಲಿಯಲು ತಯಾರಾಗಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಷ್ಟವನ್ನನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಮಾನ್ವರೆನ್ನಾ ಸರವರು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು, ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರು, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಎಷ್ಟೋ ಇತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದು, ಕೀಗೆ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರಿದ್ದ ಸಮಿತಿಯವರದಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ವರೆನ್ನಾ ಸರವರು ಹೇಳಿರುವ ಉದಾಹರಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಈ ಇಲಾಖೆಗಳು ಯಾವುವು, ಹೇಗಿವೆ ಎಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಕೀಗೆ ಒಂದೊಂದು ಇಲಾಖೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಮಿತ ಮಾಡಬಹುದು.

ಎರಡನೆಯದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಷಯ. ಹೋದ ವರ್ಷದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆರ್ಡ್ ಇಲಾಖೆಗೆ, ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಯಿತೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ 40 ಲಕ್ಷ, 60 ಲಕ್ಷ, 90 ಲಕ್ಷ ಕೀಗೆಲ್ವಾ ಬೇಕೆಂದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಹಣ ಬರ್ತಾಗಿದ್ದರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಈ ದಿವಸ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. 309.33 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಈ ವರ್ಷ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಉಳಿದ ಹಣವು ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಕೌಂಟಿಗೆ ಬಂದು ದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಈ ವರ್ಷ 309.33 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಖೋತಾ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಬರ್ತಾಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರರು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇವು ಜನರಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಇಲಾಖೆಗಳು, ಜನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಗಳು. ಒಂದು ದೇಶ ತಾವು ಹೇಳುವಂತೆ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಆಗಿದೆಯೆ ಎಂಬುದು ಕಾಣುವುದು ಈ ಮೂರು ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ. ಇಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉಳಿತಾಯವಾಗಿರುವಾಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದು ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಈ ಉಳಿತಾಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಒಂದು ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ಪಾಠ ಕಲಿಯಬೇಕು.

ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಆಡಳಿತ ಹೇಗಿದೆ, ಅಂದಾಜನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದು ಯಾವಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಗೀಕಾರ ಪಡೆಯುವುದು ಯಾವಾಗ, ಟೆಂಡರ್‌ಗಳನ್ನು ಕರೆಯದೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುಗಳಿಂದ ಅರ್ಜಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾವಾಗ, ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷಟ್ ಯಾವಾಗ ದೊರೆಯುವುದು, ಯಾವ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಈ ವರ್ಷ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷಟ್ ಏಪ್ರಿಲ್ ಮೊದಲನೆಯ ವಾರದಲ್ಲಿ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಟೆಂಡರ್ ಕೇಳುವುದು ಯಾವಾಗ, ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡುವುದು ಯಾವಾಗ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಇನ್ನು 8—9 ತಿಂಗಳುಗಳಾದ ವೇಳೆ. ಕೀಗಾದರೆ, ಇಷ್ಟು ಸಾವಕಾಶ ಮಾಡಿದರೆ 11—12 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾದ 90 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಹಣ ಉಳಿಯುವುದು ಸ್ಯಾಭಾವಿಕ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಹಾಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಹೇಗಿದೆ, ಆಡಳಿತ ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಏನು ನ್ಯೂನತೆಯಿದೆ, ಕೊರತೆಯೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಇಂಥ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೀಗೆ ಹಣ ನಿಂತರೆ ಅದು ಸಂತೋಷಪಡುವ ವಿಚಾರವಲ್ಲ, ಸಂಕಟಪಡುವ ಪ್ರಮೇಯ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸರ್ಕಾರ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿರುವ ಸರ್ಕಾರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ ಏಕೆ ಕೀಗಾಯಿತು? ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ನೋಡಬೇಕು. ಒಂದೇ ಸಮಾನಾಗಿ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರು ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾವು ಹಾಕಬೇಕಾದ ಉಪಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಹಿಡಿದ ದಿವಸ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಚರ್ಚೆಯಾಗುವ ದಿವಸದ ವೇಳೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡೋಣ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಒಂದು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಅಸಿಸ್ಟೆನ್ಸ್, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ನಾವೇ ನಮ್ಮ ವೆಚ್ಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಕೆಲವು ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ಮಾಡಿ ಇದೀ ದೇಶದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನುಗ್ಗಲಾಡಿಸಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಸನ್ನಿವೇಶ, ಹೊಸವಾತಾವರಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವೇ ತ್ಯಾಗಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೋಡಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸರಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ಮಾರ್ಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಖರ್ಚನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್.)

ದಾರಿಗಳನ್ನೆಸೆಯುವುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು, ಇದನ್ನು ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಮಾನ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಭವಿಷ್ಯ ಭವುವಾ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗ ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಬಹುದು, ಒಂದು ಧೈರ್ಯ ವಿಫಲವಾದ ಎಂಬ ಕುಡುಗು ಸಹ ಅದು ಕೃತಕ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಲ್ಲ. ಜನರಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕವಾದ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ ಹಣಕಾಸಿನ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಇದನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಪಾಠ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಈ ದಿನ ಯಾವನೂ ಆತ್ಮೀಪಣಿಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರೇ ಇಂಥ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ತಮಗೆ ನು ಸಂವೇಹವಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ವಾದವನ್ನೇ ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರು ಈ ದಿವಸ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು; ಅದು ಸಮರ್ಥನೆಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಏನೇನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದೂ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿ, ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ, ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಭವ್ಯಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಹಣಕಾಸಿನ ಪೋತಾವನ್ನು ಸೌಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊಸ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುವಾಗ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು, ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಪಕ್ಷ ಭಾವನೆಮೆಂಬುದು ಹಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಷ ಭಾವನೆಯೇ ಸರ್ಕಾರದ ಭಾವನೆಯೆಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಭಾಷಣಮಾಡಿ, ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೆ. ನಾವೂ ನೀವೂ ಕರೆತು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಬೇಕು. ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೊಂದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪಕ್ಷದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಇದೇ ದೇಶದ 90 ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಬಳ್ಳಾರಿಯು ನಮಗೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೊಟ್ಟಿ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಎಂದು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದೆ, ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಸಂಸ್ಥೆಗಿಂತ ದೇಶ ದೊಡ್ಡದು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಅದು ನಾನು ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೇಳಿರುವ ವಿಚಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಶಂಬದಲ್ಲಿ ಬಂದರೇ ತೀರ್ಥ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೂ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತತ್ವದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ದೇಶದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಅದ ಭಾಷಣದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ನಾನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕೇಳಲೇ ಹೋದರೂ, ತಿರುವಾಂಕೂರಿನ ಚುನಾವಣೆ ವಿಚಾರ, ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ ಭಾಷಣ ಇವಕ್ಕೆ ಬಹಳ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ರಾಜಕೀಯವೇತ್ತರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ತಿರು

ವಾಂಕೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನೋಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೋಪ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಲ್ಪವಾದ ಮಾತಿದೆ, ಅದನ್ನು ಇಂಥ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವಾರದು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಖಂಡಾ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಂತಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಅದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕರೆತು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೆಡಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೋದ ವರ್ಷವೂ ನಾನು ಇದನ್ನೇ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಆಗ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ನನಗೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಹೊತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ನಮಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಬಾಂಧವ್ಯ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಬೇಕು ವಿಮರ್ಶೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ! ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಎರಡು ವರ್ಷದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆಗ ಏನೋ ಅವರು ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತುಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿವೆ. ಈಗ ಏನಾಗಿ ದೆಯೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು ತಾವೇ ತಾವಾಗಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ಕಳೆಕಳಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರದವರು ಯಾವದೊಂದು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಷರತ್ತು ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವವನು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕಾದು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೋ ಆ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರ ನೋಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಅಂಶ ತಮ್ಮ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಇಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ! ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೊಡನೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರ ಬೇರೆ ರೂಪವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದೂ, ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ದತ್ತವಾದ ಹಣಕಾಸಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಏನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಹೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ, ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ. ಎರಡನೆಯದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳೂ ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ಈ ಭಾವನೆಯಿಂದ, ಎರಡು ವರ್ಷದಿಂದ ನಾನು ಈ ಮಹಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿಜವಾದ federation ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಗತ್ಯಂತರ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ವಿಮೋಚನೆಯಿಲ್ಲ. ತಾವು ಈಗ ತಾನೆ ಒಂದು ಅಂಶ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಡಲಿಕ್ಕೊಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು 58,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ತಾವು ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಾದರೆ

ನಾನೇನು ಹೇಳಲಿ! ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಸಂಕೋಲೆಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಬೇಕು. ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇದೇನೂ ರಾಜಕೀಯ ಘರ್ಷಣೆಯಲ್ಲ, ಏಕ ತೆಗೆ ಭಿನ್ನವಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ನಾವು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೋ ಅದು ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಫೆಡರೇಷನ್ ತತ್ವದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂದು ರೈಲ್ವೆ ನಮ್ಮದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಇಳಿಕಂಟಾಕ್ ನಮ್ಮದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಈಗ ನಮಗೆ ಬಂದಿರುವ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾವನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ! ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಎಕ್ಸೈಸಿಸಿನಿಂದ ನಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಿಟ್ಟರೂ, ರೈಲ್ವೆ, ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ, ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಲೀನೀಕರಣವಾದಾಗಿನಿಂದಲೂ ನಮಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾದ ಹೊರಟದೆಯಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ತಾವೇನೋ 'ಇದನ್ನು ನಾನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ, ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತೇನೆ, ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಮೇಲೆ ಬರಬಹುದಾಗಿದ್ದ ದಕ್ಕಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿಯೇ ಉದಾರತೆಯಿಂದ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಅಂದು ಯಾವ ಆಶ್ವಾಸನ ಕೊಟ್ಟರೋ ಅದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ವಿರೋಧವಾದ ಭಾಷೆ ಇಂದು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ!! ಇದನ್ನು ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಮೊದಲನುಪದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ; ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಇದ್ದುತ್ವದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಮಾತು ಇದು. ಈಗ Federal ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಚನೆತಕ್ಕ ಕಾಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರನ್ನು ಹೋದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ 'ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯಸರ್ಕಾರದವರನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಂತೆ ನಮಗೂ ಏನಾದರೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆಯೇ' ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಅವರು 'ಜವಾಹರ್ ಲಾಲ್‌ರವರಿಂದ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ' ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದರು. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಏನು ಸಲಹೆಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಚರ್ಚೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಎಂಬುದೇನನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಜವಾಹರ್‌ಲಾಲು ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರಿಗೆ Private letter ಎಂದು ಬರೆದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅದು ಮೈಸೂರಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿ ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿ ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇ ಹೊರತು, ಸ್ನೇಹ ಪತ್ರವೆಂದರೆ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರಿಗೂ ಜವಾಹರ್‌ಲಾಲ್‌ರವರಿಗೂ ಇರುವ ಬೇರೆಯಾದ ಸ್ನೇಹವೇನು? ಇವರು ಮೈಸೂರಿನವರು, ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು—ಅವರು ಅಲಹಾಬಾದಿನವರು, ಅಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಅವರಿಗೂ ಇವರಿಗೂ ಬೇರೆ ಏನು ಸಂಬಂಧ? ಅವರು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಇವರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು. ಅವರಿಗೂ ಇವರಿಗೂ ಇನ್ನಾವ ಸ್ನೇಹವೂ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಬರೆದದ್ದು Private ಕಾಗದ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ರಾಜ್ಯಾಂಗ ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಮಹತ್ವವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ; ಮೂಲಭೂತವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಾನಿಂದು ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು

ಅನೇಕ ಬಾರಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಿ, ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ, ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರಿಗೆ ಹೇಳುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಿ ನಿಜವಾದ Federal Constitution ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯವೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಒಂದು; ಎರಡನೆಯದಾಗಿ—ಇದನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ—ನಾವು ನಾವು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಿರಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಮಾತು ನನಗೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಾಟಿತು. ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅದು ನನಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಕೇವಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಗೌಡರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಉದಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಅಷ್ಟೇ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿರಿ!

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್.—ಅವರು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಮಾತು ನನಗೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. 'ಸಂಸ್ಥೆಗಿಂತ ದೇಶ ದೊಡ್ಡದು' ಎಂದು ಅವರು ನುಡಿದರು. ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಮಾತು ಅದು! ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದೇ ಅದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್.—ಇರಬಹುದು. ಆದರೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವ ಮಾತು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಆಪ್ಯಾಯಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಮಾತು ಅಂಥ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಹರ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದು, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ನಿನ್ನೆತಾನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂರವರು ನಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಮಾತನಾಡಿದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು 41 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖೋತಾ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕುತ್ವದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಮುಂಚೆಯೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಾತು. ಈಗ, ಹೈ ಪವರ್ ಕಮಿಷನ್ ಬೇರೆ ವಿರ್ಪಾಡಾಗಿದೆ. ಈ ಹೈ ಪವರ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಅದೇ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾನೀಗ ಭಾಷಣವಾದುದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕೈಕಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇಗ ಕೈಕಾಕಿದರೆ ದೊಡ್ಡ ಗೊಂದಲವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ನನಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಬಳ್ಳಾರಿಯಿಂದ ಬಂದಿರುವ 6-7 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸತ್ತರಿಣಾಮವುಂಟು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಇದಾದಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ದನೆ ಸೇರತಕ್ಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯೇನು, ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೋದಸಲ, 6 ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಪ್ಪೆ ಇಟ್ಟಾಗ, ಅದು ನಮಗೇ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವರಮಾನ ಕೊಡುವ ಗಣಿ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್.)

ಹೇಳಿದ್ದರಿ. ಅದಂತೆ ಈಗ ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈ ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ ಎಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ನನ್ನ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ತಾವು ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಕೀಕರಣ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬಜಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂರವರನ್ನೂ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವುದು. ನಾನಂತೂ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಆಚೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಆ ಕಡೆ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೋ, ಬಂಗಾರ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಂಗಾರ ಬೆಳೆದರೆಂತೂ ಸಂತೋಷವೇ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಒಳ್ಳೆಯ ಮಿನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್.—ಮೊನ್ನೆದ್ದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಮಿನು ಸಾಕುವುದೂ ನಾವು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹಾಸಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾದ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲ ಒಂದು. ಅವನೇ ಇರಲಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಜಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಇಮಾಂರವರಂಥವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಂದು ಸತ್ಯಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪ್ರಧಾನವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳೆಂಬ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳವರೊಳ್ಳದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೃಪ್ತಿ ಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಡನಾಡಿಯಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದದ್ದು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸತ್ಯಂಪ್ರದಾಯ. ಇಂಥ ಸತ್ಯಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಹೀಗೆಯೇ ಬೆಳೆಯಲಿ. ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎರಡು ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಚಾರ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಮಾತುಗಳು ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಇನ್ನೆರಡು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಹರಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ, ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಿ, ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈವರೆಗೆ ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಕೆಲಸಗಳು ಜಯಪ್ರದವಾಗಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಹೀಗೇಕೆ ಹೇಳಿದರು ಎಂಬುದೇ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಈ ದಿವಸ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಪಾರ್ಟಿಯ ಮಹಾನಾಯಕರಾಗಿದ್ದು, ಯಾವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯು ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಮಹಾನಾಯಕರಾಗಿರುವಂಥ ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರು, ಹಾಗೊಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಯಾದ ಮೇಲೆ, ಮುಂದಿನ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿರುವಾಗ, ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಏಕೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಆಡಳಿತದ ಮೈಖರಿಯನ್ನು ನಾನು ಬುದ್ಧಿ ನೋಡಿ

ದಂಥ ಅನುಭವ ನನಗೆ ಇಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ನನಗೆ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ಈ ವಿಚಾರ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರಂಥ ಪ್ರಧಾನ ನಾಯಕರು ಒಂದು ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ಆ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಅನುಮಾನವನ್ನು ಹೀಗೆ ತಂದೊಡ್ಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡೋಣ. ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಸ್ವಾಯಶಃ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಅವರ ತಃಖ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನೂಟಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಶೇಕಡ 7, ಶೇಕಡ 6, ಶೇಕಡ 3 ಮತ್ತು ಶೇಕಡ 4 ಹೀಗೆ ನಾವು ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಲಾಭ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ನನ್ನ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಲದು. ಈ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ನಮಗಿಷ್ಟು ಬರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೂ ಬರುವಂತೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕೆ ನಾವೀಗ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲೇ ಶ್ರೀಯುತ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು, ಇಂದು ಸಚಿವರಾಗಿರತಕ್ಕವರು, ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಅವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳ ಆಡಳಿತ ಖಾಸಗೀ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳ ಆಡಳಿತದಂತೆ ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಹೇಳಿದ್ದರು. ನಾವು ಹಾಕತಕ್ಕ ಲೋಡಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಮಗಿಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದಕಾರಣ ಈ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆ ದಿವಸ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಅವರೇ ಕಾರ್ಯಾಗತ ಮಾಡುವಂಥ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಬಂಡವಾಳದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಲು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳ ದುಡ್ಡು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಆಂಶವನ್ನು ಶ್ರೀ ಮ್ಯಾನ್ಯೋರಾಸ್ತರವರು ಹೋದ ವರ್ಷ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಈ ವರ್ಷ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಸೂಪರ್ ವಿಷನಿಗೆ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್—ಇಂಥ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಬಾರದು. ಏತಕ್ಕೊಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೇ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ರುತ್ತವೆ. 4-6 ಕೆರೆ ಕಾಂಗಾರಿಗಳ ಸೂಪರ್‌ವಿಷ್ಣು, ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಮೇಲ್ವಿಗಾವಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಬಾಬಿನ ಕೆಲಸಗಳೇ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ದಿನಕ್ಕೆ 24 ಘಂಟೆ, ವರ್ಷಕ್ಕೆ 365 ದಿವಸ. ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಇತರರಿಗಿರುವಂತೆ ಎರಡು ಕೈ, ಎರಡು ಕಾಲು, ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರು ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೆಲಸಗಳಮೇಲೆ ಚೈರಿಸಿ ಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಇಂಥ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿ, ಬೇಡ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಾವು ಶ್ರೀ ಚಿಕ್ಕನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬುವವರನ್ನು ಸಕ್ಕರೆ

ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ನೇಮಕಮಾಡೋಣವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಸರಿ. ಆದರೆ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ವಾದಗ್ರಸ್ತವಾದ ವಿಚಾರ. ಇರಲಿ. ಆದರೆ ತಾವು ಹಾಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವಾಗ ಯಾರಾರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಅನುಭವವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ. ಹೀಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಕೂಡ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಅರಿತು ನುರಿತ, ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳಾದ, ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ತಾವು ಆಗಲೇ “ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ವಾದಗ್ರಸ್ತವಾದ ವಿಚಾರ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಲ್ಲ—ಅದರ ಅರ್ಥವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ.—ವಾದಗ್ರಸ್ತ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ ಇರುವಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದು. ಆ ವಿಚಾರ ಹಾಗಿರಲಿ, ನಾನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ. ಅಂತೂ ಹಾಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಬರುವಂತೆ ಅವುಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಆಗಲೇ ನಮಗೆ ಈ ವ್ಯಾಪಾರೋದ್ಯಮಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಬರುವುದು ; ಮತ್ತು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸಮಾಧಾನ ಕೂಡ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಕಡಮೆ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಲು ರೆವಿನ್ಯೂ ಬಾಬಿನಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ತೋರಿಸುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ? ಇದು ಸುಯೇ ? ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾವು ರಿವ್ಯೂಮಾಡಿ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದರೆ ಈ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಭದ್ರತೆ ಇದ್ದಂತೆ ನಮಗೆ ಖಂಡಿತ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ನೂತನ ತೆರಿಗೆಗಳ ವಿಚಾರ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ಧ ವಿರಪ್ಪ (ಒಳಾಡಳಿತ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಡ್ತಿ ಟ್ಟನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊಸ ರಾಜಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಅಕೌಂಟಂಟ್ ಜನರಲ್‌ರವರೂ ಸಹ ಬಡ್ತಿ ಟ್ಟನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಟೇಟುಗಳದೂ ಒಂದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತಯಾರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಡ್ತಿ ಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ತಮ್ಮಗಳ ಮುಂದೆ ಇಡಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ.—ತಾವು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಸಹ ದೇಶದ ಆಯುಷ್ಯದ ತಃಖ್ತೆಯ ಅರ್ಥವಾಗತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಮಾತ್ರ. ತಾವು ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ತಿ ಟ್ಟ್ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನಂಥ ಓದಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಹಣಕಾಸಿನ ಶಾಖೆಯ ಶ್ರೀ ಮಾಧವರಾಯರನ್ನೇ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಿರೇಣ್ಣ ಗೌಡರವರು ಈ ಹೊಸ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಏನನ್ನು

ಹೇಳಿದರೋ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಮತ್ತೇ ನನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಇಷ್ಟ ನನಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹೋಟೆಲುಗಳ ಮೇಲೆ ತಾವೀಗ 10 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಸುಂಕ ಹಾಕಲು ಹೊರಟಿರುತ್ತೀರಿ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಎಂದರೆ ಶ್ರೀಯುತ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಈ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ನೇಮಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಅಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಹೋಟೆಲ್ ಮಾಲೀಕರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ರೆವೆನ್ಯೂ ಸಚಿವರು ಅವರ ಮನವಿಯನ್ನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ ಒಂದು ಭರವಸೆಯೇ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟನಂತರ, ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರು ನೀಡಿದಂಥ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೋಟೆಲಿಗೂ ಎಂದರೆ ವರ್ಷ ಒಂದಕ್ಕೆ 7,500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ವರಮಾನವಿರತಕ್ಕಂಥ ಹೋಟೆಲುಗಳಿಗೆ 10,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೂ ಶೇಕಡ 10ರಂತೆ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿರುವ ಹೋಟೆಲುಗಳಿಗೆ ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಏರಿಸುತ್ತ ತಮ್ಮ ಸ್ಟಾಬ್‌ನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು 75ಕ್ಕೆ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನದ ಮೇಲೋ ಅಥವಾ ಆಗತಕ್ಕ ವ್ಯಾಪಾರದ ಮೇಲೋ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ.—ವ್ಯಾಪಾರದ ಮೇಲೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಈ ತರಹ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ರೆವೆನ್ಯೂ ಸಚಿವರೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ನೀಡಿದಂಥ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಆ ದಿವಸ ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ 15-20 ದಿವಸಗಳಾಗಿರಬಹುದು ; ಆದರೆ ತಾವು ಇಷ್ಟರೊಳಗಾಗಿಯೇ ಇದನ್ನು 700 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಇಷ್ಟುಬೇಗ ಹೀಗೆ ಇದನ್ನು ಏರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೋಧನೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ ? ಹೀಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಏರಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾದಂಥ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲದರ ದೊರೆತವು ತಾವು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪದ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ವಿಧವಾದ ನಡವಳಿಕೆಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ “ಅರ್ಬಿಟ್ರರಿ” (Arbitrary) ಎಂದರೆ ಹಿಂದೂಮುಂದೂ ನೋಡದೆ, ಆಲೋಚನೆಮಾಡದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂಥ ಕೆಲಸಗಳೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿ ಯಲ್ಲರತಕ್ಕವರೇ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇ.)

ಹೀಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆದರಿರುವಾಗ ನನ್ನಂಥ ಯಾವ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೂ ಸೇರದಂತೆ ಇರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಒಂಟಿಗನ ಪಾಡೇನಾಗಬೇಕು! ನಮ್ಮಂಥ ವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ ರಂಥವರಿಗಾದರೂ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬೆಂಬಲವಿದೆ. ಅವರು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಯಾರ ಸಹಾಯವಿದೆ? ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ನಾನಾರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನು ಜನರಮೇಲೆ ಹೇರುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಜನರ ಕಡಿತವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಡೆಯುವುದು? ತಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ 15 ದಿವಸಗಳ ಕೆಳಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಇಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಈಗ ಬದಲಾಯಿಸಿ 7,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಹೋಟಲುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಶೇಕಡ 10ರಂತೆ ಹಾಕುತ್ತಾ, ಅದನ್ನು ಸ್ಲಾಬ್‌ ಸಿಸ್ಟಂ ಪ್ರಕಾರ ಏರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಅದರ ನಾನೀಗ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಮನೋದೇಗ ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಜಮೀನ್‌ ಕಂದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಬುಖ್ತಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರೂಪಾಯಿಗೆ 2 ಅಣೆಗಳಂತೆಯೂ, ತರೀ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರೂಪಾಯಿಗೆ 8 ಅಣೆಗಳಂತೆಯೂ ಮತ್ತು ಬಾಗಾಯಿತು ಕಂದಾಯವನ್ನು ರೂಪಾಯಿಗೆ 10 ಅಣೆ 8 ಕಾನುಗಳಂತೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಮದ್ಯಾಸಿಗೂ ಇಲ್ಲಗೂ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಪರ್ಕವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಇಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿಯವರು ಅಲ್ಲಿ ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಲು ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗಿನ ವಾರ್ತಾ ವಾಹಿನಿಯ ಸಹಾಯ ಬಂದಮೇಲಂತೂ ಜಗತ್ತೇ ತೀರಾ ಸಂಕುಚಿತವಾಗುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದೆಯೇನೋ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತಿದೆ.

4-30 P.M.

100 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಕಂದಾಯ ಇರತಕ್ಕ ಹಿಡುವಳಿ ಮೇಲೆ ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್‌ಹಾಕೋಣ ಎಂದು ಅವರು ಹೊರಟರು. 500 ರೂಪಾಯಿಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಇರತಕ್ಕ ಹಿಡುವಳಿಮೇಲೆ ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್‌ ಹಾಕೋಣ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್‌ ಸಿ. ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿಯವರ ಸರ್ಕಾರ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್‌ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರ ಸರ್ಕಾರ, ಶ್ರೀಮಾನ್‌ ವೀರಣ್ಣಗೌಡರಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣತವಾದ ಸರಾರ 'ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗಲ್ಲ'; ನಾವು 2 ಅಣೆ ತರೀಗೆ, ಬುಖ್ತಿಗೆ 8 ಅಣೆ, 10 ಅಣೆ 8 ಕಾನು ಬಾಗಾಯಿತ್‌ಗೆ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ? 500 ರೂಪಾಯಿ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ತತ್ವ ಅಡಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಜನ ವರಮಾನ ಕಮ್ಮಿ ಇರತಕ್ಕವರು, ಕಷ್ಟಪಡತಕ್ಕವರು ಇವರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನು ಆಗುತ್ತದೆ? ವರ್ಷಕ್ಕೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡತಕ್ಕವನು ಎಂದರೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೆ ಯಾರು ಬೇಡ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ? ಬಡಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಹಾಕಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ? ಅಥವಾ ಶ್ರೀಮಾನ್‌ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರ ಹೆಸರೂ ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳೋಣ, ಅಂಥವರಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಿಡುವಳಿ ಇರುವವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ; ಬೇಡವೆನ್ನುವವರು ಯಾರು? ನಾವು ಹೀಗೆ ಹಾಕುವಾಗ ಒಂದು ತತ್ವ

ವನ್ನು ಕಾಣಿಸಬೇಕು. ಯಾವಾಗಲೂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ವನ್ನು ನ ಒಂದು ಮೂಲತತ್ವ ಅಡಗಿದೆ. ಜನ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ, ಅದರ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅವನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟು ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. 20 ಎಕರೆ 100 ಎಕರೆ ಇರತಕ್ಕವನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅವನು ಬೆಳೆದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿನ ತಕ್ಕವನಲ್ಲ, ಮಾರತಕ್ಕವನು. ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಯಾವನು ತನ್ನ ಲಿಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವನೋ ಅವನಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಇರಬೇಕು; ಎಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಇರುತ್ತದೆ, ಸರ್ಕಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪುರಸ್ಕಾರ ಮನೋಭಾವ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೋ ಅವನು ತಿಂದು, ತೇಗಿ ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಲಾಭಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ, ಮಾರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಲಾಭಕ್ಕೆ ಮಾರುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಉಪಯೋಗಿಸಲ ಎಂದು . . .

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇ.—ನಾವುಕಾರರು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಬಡವರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ, ಗೊತ್ತಿದೆ. . . .

Mr. SPEAKER.—May I suggest that he may offer these remarks when the money bills are taken into consideration?

Sri K. PATTABHI RAMAN.—Much obliged, Sir. ಹಣ ಕಾಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮೂಲ ತತ್ವವನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್‌ ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ದಯವಿಟ್ಟು ಜ್ಞಾಪಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಹಿಂದೆ ಬುಖ್ತಿ ಕಂದಾಯವನ್ನೂ 2½ ರೂಪಾಯಿ ಸರ್ವತೋ ಮುಖವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಲಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಎಕರೆಗೆ 3 ರೂಪಾಯಿ 2 ರೂಪಾಯಿ ಬುಖ್ತಿ ಕಂದಾಯದಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ವಥಾ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದು ಬಡವನಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಬುಖ್ತಿ ಕಂದಾಯದ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ವಜಾ ಆಗಬೇಕು. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವನಾದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಷ್ಟ ಜಾಸ್ತಿ ಕಂದಾಯ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಗಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲೂ ಸಹ ಇದು ಇದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವರಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊರೆ ಹೊರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಅಥಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದು ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿ ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆ ನಷ್ಟವಾಗಿ, ಕೆರೆ ಒಣಗಿಹೋಗಿ, ಹಾಹಾಕಾರ ಎದ್ದು 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿ, ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕಾದಂಥ ನೀವುಗಳೇ ಇನ್ನೂ ಮಳೆಬರುವುದಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲ, ಕೈಗೆ ಬೆಳೆ ಬರುವುದಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲ, ಆಗಲೇ ಜಮೀನು ಕಂದಾಯ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಇದು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ನೀತಿಯೇ? ಜನ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವರ್ಷಕೂಡ ಆಗಿಲ್ಲ, ದರಗಳು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಹೀಗಿರುವಾಗ ಜನಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಈ ಹಣ ಕಾಸಿನ

ನೀತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ; ಇದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಬಹಳ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗಬೇಕಾದಂಥ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ವಾತಾವರಣ ಅಗತ್ಯ. ಅದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಆಶೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಭವಿಷ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭಯ ಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಭವಿಷ್ಯ ಬಹಳ ಭಯೋನ್ಮುಖವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಕೊಟ್ಟೀತೀರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ. ಈ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಜವಾಬು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾಟಿದೆ. ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನು ಹೇಳಿದನೋ ಅದು ನಿಜವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ವಾಸ್ತವವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಇದು ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ಸಹಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಹೇಳಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ, ಈಗ ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೇವಲ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಸ್ಮಾರಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಮಾತನಾಡಿದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮ್ಯಾನ್ಸರನ್ ಸಾರವರು ಹೇಳಿದರು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ, ದೇಶ ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದು ಕನಸು, ಅದು ತಪ್ಪು ಎಂಬುದು ಈಗ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ ಸರಿಹೊಂದಬೇಕು, ಈ ರೀತಿ ಆಗಿರುವುದೇ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮ್ಯಾನ್ಸರನ್ ಸಾರವರು ಹೇಳಿದರು. ಆ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಬರುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಎಲ್ಲ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಲ್ಲ. ಈ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಅವಿರಿಕಾ, ರಸ್ತೆ, ದೇಶಗಳವರು ಮಾಡಿರ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏನೇ ಆಗಲಿ ಈ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಒಂದು village plan ಆಗಿರಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದ ಪ್ಲಾನ್ ಆಗತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಆಗಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಹೊಸ ಪ್ಲಾನ್ ತಯಾರುಮಾಡುವಾಗ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಸಹಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಪಾರ್ಲಿ ಭಾವನೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರೂ ಶ್ರೀಮಾನ್

ಇಮಾಂರವರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕರೆತು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಯಾವ ಜಗಳವೂ ಇಲ್ಲದೆ ರಾಷ್ಟ್ರಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೇ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಒಂದು ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಒಂದು ಮನೋಭಾವ, ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬರಬೇಕು. ನೀವು 4 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದರೆ ಇವತ್ತು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು! ಈಗಲಾದರೂ ಮಾಡಿ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟ್ ಸಭಾಪತಿಗಳ ಮೂಲಕ ನಾನು ಬನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ತಿರುವಾಂಕೂರು ಕೊಚ್ಚಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಸಹಕಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಭಾವನೆ ಬರಬೇಕು. ಈಗ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಪಾರ್ಟಿ ಸಿಸ್ಟಂ ಆಫ್ ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಕೇಂದ್ರದ ಪಾರ್ಟಿಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪಾರ್ಟಿ ಸಿಸ್ಟಂ ಆಫ್ ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸರಿಹೋಗುವುದೇ ಹೊರತು ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮ, ನೀತಿ ಇವೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಾವ ಕೆಲಸಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಅರಿಕೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಮನೋಭಾವ—ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ಎಷ್ಟೇ ಸದುದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾರ್ಟಿ ಬೆಂಬಲ ಇದೆ, ಯಾವ ಕೆಲಸ ಅದರೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗಾಗಿದೆ. 104 ಜನ ಸದಸ್ಯರಿರುವ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮಾನವೀಯತೆಯಿದೆ ಯಾದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರ, ಪಾರ್ಟಿ ಭಾವನೆ ಪರ್ಯವಸಾನವಾಗಬೇಕು ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಕೊಡದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿಯಾಗಿ ಕೋರಾಹಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಶಾಂತಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ, ಯಾವರೀತಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಮಿಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮನೂಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹೇಳಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭದ್ರತೆಯಿರುವಾಗ ಸಹಕಾರ ಮನೋಭಾವವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಧಾನವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಡುವಾಗ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಹಕಾರ ನೀಡಬೇಕು, ಸಹಕರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಸಹಕಾರ ಬರುವಂತೆ ಅವಕಾಶವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಭಾಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

(A few Members rose.)

Mr. SPEAKER.—What time would you take, Sri Huteche Gowda ?

Sri B. HUTCHE GOWDA.—Ten minutes, Sir.

Sri B. P. NAGARAJA MURTHY (Malavalli).—I want twenty minutes, Sir.

Mr. SPEAKER.—Sri Duggappa will speak first and then Sri Hutche Gowda.

Sri B. P. NAGARAJA MURTHY.—What about myself, Sir?

Mr. SPEAKER.—Tomorrow.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ (ಹೊಳಲ್ಕೆರೆ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆ ರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತಾನೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ತತ್ವಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ತತ್ವಗಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನನಮಾಡಿ, ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Efficiency in Administration ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ರಿಕ್ರೂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ, ಅಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವಾಗ, there are instances of faulty recruitment ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇದೇ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲವಾಯಿತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಆಕ್ಸ್‌ಫೋರ್ಡ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನಲ್ಲಿ there are definite instances of faulty recruitment ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿರುಗಾಳಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರೂ ಅದು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಭಾರತ ಪ್ರಧಾನ ಸಚಿವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. He has taken it to his heart, at least now. I am glad that the Chief Minister has realised that there are instances of faulty recruitment and I request the Chief Minister himself to realise and see that there should not be any such faulty recruitment in future. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಚ್ಛಕ್ತಿ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, there is a C. B. Z. graduate in the Electrical Department. ಈಗಲೂ ಅವರು ಆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಬಿನ್ನೈಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗಳ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ. ಆದಕಾರಣ ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಇಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎಂಥವರನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಆಯಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು

ನಿಷ್ಣಾತರಾಗಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮನೆ ಅವರಿಗೆ administrative capacity ಇದೆ, ಅವರು ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಅಥವಾ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಗ್ರೇಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಅಂಥವರನ್ನು ಆ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ಹಾಕಬೇಡಿ. ಐ. ಸಿ. ಎಸ್. ಅಥವಾ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಡಿ. He is an I. C. S. or I. A. S., I am going to appoint him in such and such a department ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಡಿ. Whether he is capable of administering a technical department ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ನೇಮಕಮಾಡಿ. There is no use in appointing an I. A. S. or I. C. S. officer to such a place; if appointed, this is a faulty recruitment. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪೋರ್ಸೆಲ್ಯೆನ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರಿದ್ದಾರೆ. Should he not know the elementaries of ceramics? ಇಂಥ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಈಗ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಚೆಕ್‌ಕ್ಲರ್ ಕ್ಯಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ಸ್ ಏನಿದೆಯೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ನುಯೋಗದಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಡಾ|| ಆರ್. ನಾಗನಗೌಡರು ನಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಚೆಕ್‌ಕ್ಲರ್ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡೆದಿರುವವರು. ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಫೀಸರೊಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, he does not know the difference between iron and steel. ನಮ್ಮ ಸಚಿವರು ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. He should ask his officers whether they are able to give technical opinion on their Departments. I feel Agricultural Department is a technical department. He must ask his Director this question. ಇದನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಖಂಡಿತ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚರಾದ ಒಬ್ಬ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ಕೂಡುವ ಮಾತನಾಡುವಾಗ “A letter is dated 6th; it has been signed on 8th; the request is to send the reply on or before 10th and I am seeing the letter on the 13th. It is a very important and urgent letter” ಎಂದು ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರ ಬಳಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಹೇಳಿದರು. ನಾವು ತಪ್ಪುಮಾಡಿದರೆ ದಬಾಯಿಸಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಈ ರೀತಿ ನಿಧಾನವಾದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಹಿಂದೆ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಏನೋ, ಈಗ ಯಾರು ಮಾಡುವರು? ಇಂಥ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿಗೆ ಗಮನಕೊಡುವವರು ಯಾರು? ಯಾರೇನು ಮಾಡಿದರೂ ನೋಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಪ ಫನ್ಸ್ ಡಿವಿಜನ್ ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡ್ ಡಿವಿಜನ್ ಕ್ಲರ್ಕ್‌ಗಳು ಹೇಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರಾಗಲ ಅಥವಾ ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರಾಗಲ ಪೀರಿಯಾಡಿಕಲ್ ಸರ್ವೆಮಾಡಿ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿ ಪ್ರಮೋಷನ್‌ಲಿಸ್ಟನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ತಕ್ಷಣ

ಯಾರು ಯಾರು ಅರ್ಹರಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡದೆ ತಳ್ಳಿಹಾಕಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇದೊ ಅಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು—he is very fond of policies, ಪಾಲಿಸಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.—ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ the Chief Minister was the Chairman, the L.S.G. Minister was the Vice-Chairman and a person no less than the L.S.G. Secretary was the Secretary and some of the Hon'ble members including myself were members of that Committee and State Officers were also in that Committee. The Committee worked for one and half years. ಆಗ ನಾನು ಕ್ಯಾಪ್ಷಿಯಲ್‌ನಾಗಿ ಒಂದು ಸಲ “What is the action taken on the resolutions of the Committee? Many of the resolutions are turned down” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? “You have turned down all the resolutions.” “The resolutions of this Committee are not binding on the Government.” They are only recommendatory” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದರು. ಏನು ಸ್ವಾಮಿ, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಧೇರ್ಮನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಸ್. ಎಸ್. ಜಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ವೈಸೆ ಧೇರ್ಮನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ “the resolutions are only recommendatory and the government have turned them down” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದರ ಅರ್ಥವೇನು? ನೀವೇನು ಪಾಲಿಸಿ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದೀರಿ?.....

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಾಜರಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

MR. SPEAKER.—They have noted down what he is saying.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ —...ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ “If you so wish, I am going to abolish the Committee” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿಮಾಡಿ ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಅದರ ಅರ್ಥವೇನು? It will be an act on the part of the government, if the Government thinks it fit that they can abolish the Committee, ಹೀಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ it is better to give resignation, ಎಂದು ರಾಜೀನಾಮೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ದ್ವಾಯಿತು. ಆ ಸಮಿತಿ ಯಾವುದೆಂದರೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಪಾಲಿಸಿ ಕಮಿಟಿ.

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ, ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಾದರೂ ಏನು ಕೆಲಸವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮನಸ್ಸುಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. He has not taken into consideration at least the work of laying down a principle. ಮೊನ್ನೆ ಕಾನೂನು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು: ನೀವು ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು

ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಿರಾ? ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವರ ಉತ್ತರ ನೋಡಿ ನಗಬೇಕೋ ಬಡಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. They have not accepted the resignation! ಅದರಮೇಲೆ, ಒಂದು ಮೀಟಿಂಗನ್ನು convene ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಿದರು! ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ, ನನ್ನ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. This is a farce!! ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ. I request the Chief Minister and the other Ministers concerned to take it to their heart to do some justice and do some concrete work at least now.

ಅಮೇಲೆ, re-organisation of the Public Works Department ಎಂಬುದೊಂದಿದೆ. ನಾನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಇದನ್ನು ರಿ-ಆರ್ಗನೈಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ರಿ-ಆರ್ಗನೈಸ್ ಮಾಡಿದರು. ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದೇ ನ್ಯಾಯ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಿಂದಲೂ, 1946ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಕಾರ್ಗುಕರೆ, ಹೊಳರೈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆರೆ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ನಾನೇಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಎಂಥ ಅದ್ಭುತವನ್ನಾದರೂ ಎಸಗಬಲ್ಲರು. It can do wonders; ಅದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ, ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಗದವೇ ಅಲಾಗಾಡುವುದಿಲ್ಲ. The paper does not move! ಕಲ್ಲು ಬಿದ್ದಿರುವಹಾಗೆ ಮೂರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ the persons concerned must come and take up the letter! ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಚಿಕ್ಕುಗಳನ್ನಂತೂ, ಅವರ ಅಪ್ಪನ ಆಣೆ! ಅವರು ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ!! ನಾನು ಹೇಳಿದ ಕೆರೆಯ ವಿಷಯವೂ ಹೀಗಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. 1946ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಈ ಕೆರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. 1946 ರೆಲ್ಲೇ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಆ ಕೆರೆಯ ಹಿಂದಿರುವ 150 ಎಕರೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಅಬಾದಾಗಿ, ಎಕರೆಗೆ 10 ಪಲ್ಲವೆಂದರೂ 1500 ಪಲ್ಲ ಬತ್ತ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಒಂದು ನಷ್ಟವಾಗುವುದನ್ನು ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಂದೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಒಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಜನರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಹುರುಪನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಅಧಿಕಾರ ಹೊತ್ತಂಥ ಜನರು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಬರಾತ್ತಾರ ಮಾಡಲೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅದಷ್ಟುಬೇಗನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿಯೇ ಸರಿ! ಅದೇನೆಂದರೆ, they have thought out a scheme for the supply of drinking water for the Municipalities

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.)

estimated to cost about Rs. 2½ crores. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರಿಲ್ಲವೆಂದು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅರಿಕಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ 'ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ? ಅದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಸರೈ ನಡೆಸಿದ್ದೀರಾ? ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬೇಕೆಂದು ಅಂದಾಜವನ್ನೇನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಎಂಮು ಕೇಳಿದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ 'ನಕಾರ' !! ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ನಿಜಗಳಿಗೆ ನೀರು ಸರಬರಾಜಿಗೆ 2½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, 70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೂ, 36 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಗೂ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ !! ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾನು ವರ್ಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದೇ ತಾನೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ವಿರಣ್ಣ ಗೌಡರು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅವರು ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಇನ್ನೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲೂ 15,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಮಿಕ್ಕದನ್ನು ಮಿಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ Pending Bills ಇವೆ ಯೆಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟಾಗಿರಬಹುದೆಂದು. ನೀವೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಎದಿಯಲ್ಲದೆ ಒತ್ತಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ 2½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು water supply ಗಾಗಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಗಳಿಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಗಳಿಗೆ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ !

ಇದೇ ರೀತಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ನೀರಿಗಾಗಿ ಭಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಲು ದುಡ್ಡು ಕೇಳಿದರೆ, ದುಡ್ಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಈ ರೀತಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ. 1954-55ಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನೂ ದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ—loans to Government servants ಎಂಬ ಬಾಬಿಗಾಗಿ 9 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಒಂದು ಪ್ರತೋಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವನ್ನು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಡಲಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಈಗ ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 9 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಡಲಾಗಿದೆ. ತಾವು ಈ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಕೊಡಿ, ಅದನ್ನು ಔಟ್‌ರೇಟ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡಿ, ಯಾರೂ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ವರ್ಷ 3 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಖೋತಾ ಬಿದ್ದಿದೆಯೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಮನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ

ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದೇನು ಬೇಡ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೀಗೆ ಸಾಲಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿಯಾದರೂ ಎಷ್ಟು? ತಾವು ಶೇಕಡ 2, 3ರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ತರತಕ್ಕ ಹಣಕ್ಕೆ ಶೇಕಡ 4ರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ತರುವಾಗ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದು ಯಾವ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಗೆ? ತಾವು ಇದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನೂ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಚಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಾಲ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅದೇ ರೀತಿ ತಾವು ರೈತರಿಗೂ ತಕಾವಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಾವು ಎದಿನೂ ಬಡ್ಡಿ ದರವೇನು? ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗಾದರೆ ಶೇಕಡ 4ರಂತೆ 3ರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಟ್ಟು—ರೈತರ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಬಡ್ಡಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅದುದರಿಂದ ತಾವು ಈ ಪಾಲಿನಿಯನ್ನು ಖಂಡಿತ ರಿವೈಜ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ತಾವು ಈ 9 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಶೇಕಡ 3ರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾಗೃತರಾಗಿ ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸವಿಯುವೆಂದರೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿರತಕ್ಕ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ಹೇಗೆ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಚಾರದಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನರ ನೀತಿಯ ಮಟ್ಟ ಇನ್ನೂ ಇಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಭಾಷಣಕಾರರಿಗೆ individual grants ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು.....

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—I want to correct the Hon'ble Member. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡ ಹಾಗೆ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಇಂಥ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರದಿಂದ ಜನರ ನೀತಿಯ ಮಟ್ಟ ಯಾವರೀತಿ ಇಳಿಯುವ ವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ರಸಭರಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗಂತೂ ಖಂಡಿತ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಎದೆಯೇ ಇಲ್ಲ—ತಾವು ಅವರು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನಕ್ಕು ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಗೆ ಅದನ್ನು ಖಂಡಿತ ಕೈಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬಾರದು. ಅವರು ನಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿದಂಥ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ಅವು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಒಬ್ಬ ಅಫೀಸರನ್ನು ತಾವು ಹೀಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಟೀಕಿಸುವುದೂ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

Sri G. DUGGAPPA.—I just only quoted an instance. There are such instances because there were answers given to that effect to an interpellation.

ಆದರೆ ನುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ, ನುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳದಂತೆ ನಡೆಯುವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಆದರೆ ಇದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ದುಡ್ಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರು ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೈಹಾಕಬಾರದು, ಹಾಗೆ ಕೈಹಾಕುವ ಗೋಬಿಗೂ ಹೋಗಬಾರದು.

ಇನ್ನು ಈಗ ಸೇವಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ನಿರ್ದೇಶಿತವಾದ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—50 ಸಾವಿರ ಅಲ್ಲವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಒದಗಿ ಸಿರುವುದು?

5 P.M.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲ, ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಷನ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಸ್ಕ್ರೀಂ ಎಂದು ಇದೆ. ಸೊರಬ, ಪಿಕಾರಿಪುರ, ಈ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬೇಸಿಗೆ ರಜದಲ್ಲಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸೇವಾಧಿಕಾರಿ ಸಾವಿರ ಜನ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ. ಈ ರೀತಿ you can organise youth. you can train them. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಷನ್ ಸ್ಕ್ರೀಮು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I may straight away say that is exactly the intention of the Government in giving increased grants to Scout Organisation and Seva Dal. Scout Organisation and Seva Dal last year conducted a number of social service camps. In order to encourage social service among the students, increased provision has been made. It is not to be spent on Seva Dal itself. It is in order to reorganise social and manual work under the new system of education that increased grants have been made.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಹೇಳಿದ್ದು ಏನೋ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಇದನ್ನು ಅವರು insist ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಬರೀ ಚೈನಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I agree. It is for the actual doing of social work.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. Grants to Educational buildings ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ Grants to Educational buildings ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. I can quote 1001 instances where in villagers have deposited amount for the construction of primary schools. ಆದರೆ ಕಟ್ಟಡ ಮಾತ್ರ ಇವೊತ್ತಿಗೂ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಒಂದು ಚೈನಿಂಗ್ ಡಿಸೈನುಮಾಡಿ ಈ ರೀತಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ, you entrust the work to the villagers. ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ villagersಗೆ entrust ಮಾಡಿ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ನೂಲ್‌ವೈಸ್ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ತಾವು ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು, ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು

ಎಸ್ಸಿಮೇಟ್ ಮಾಡಿ, ಆ ಮೇಲೆ ಚೆಂಡರ್ ಕೊಟ್ಟು, ಕೆಲಸ ಆಗದೆ ಪುನಃ ರೀ ಎಸ್ಸಿಮೇಟ್ ಮಾಡಿ ಮಂಜೂರಾಗಬೇಕು. ಈ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಆಂದೋಳನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಟ್ಟಡವೂ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಶಿರಿಗರೆಯಲ್ಲಿ 1-1½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿನ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಬರೀ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಒಂದು ಜಂಭದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇಕರು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದಲ್ಲಿ ರತ್ನವರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ಆ ಕಟ್ಟಡ ಆಗುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರಜಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆದು ಕಲ್ಲು ಹೊರುವುದು, ಗಾರೆ ಕೆಲಸ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿ, ಕಟ್ಟಿ, ಕಟ್ಟಡ ಪೂರೈಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನವಿನಯ ಪೂರೈಕೆವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ನಾನು ತರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ, ಈ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ನನಗೇನು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ತಮಗೇನು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಯೋಜನೆ ಎಂದು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಿದೆ. ಇದನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಸುಗಳಲ್ಲಿ for the betterment of municipal areas ಎಂದಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಸುಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. Leaving alone those who are in need of your help you have chalked out a plan for water-supply to municipal areas.

Mr. SPEAKER.—The Chief Minister has pointed out that this is in the form of a loan to the urban areas and of grant to rural areas.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ, “In view of the determination of Government to eradicate malaria as quickly as possible, whether in the rural or municipal area, Government have now decided to extend D.D.T. operations to all Municipalities in the State without payment of contribution” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಡಿ.ಡಿ.ಟಿ. ಹೊಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ನಮಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ನಿಜವಾದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಡಿ.ಡಿ.ಟಿ. ಹೊಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೆ? In fact, all the health units are situated in the rural areas. They are serving the rural population.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ.....

Sri K. HANUMANTHAIYA.—It is untrue to say that this Government has denied D. D. T. spraying in the villages.

Sri G. DUGGAPPA.—I have not said that you have denied but it is not working sufficiently well.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—You should have said that and not that it is totally denied.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ನಾನೂ ಅದೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರೇ ಎನಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಗೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಯೋಜನೆಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ, ಮುಂದೆ ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರ ಬರಲಿ, ಹರಿ ಜನರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳ ವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳ ಅದೃಷ್ಟ. ಇನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದಿರುವಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವೇತನಗಳಿಗೆ with much regret I have to point out on this occasion that only Rs. 72,000 is provided for middle, high and primary schools for both boys and girls. ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ವರ್ಷದಿಂದ ಯಾವ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. It has been coming down for many years. Neither the Government have taken the initiative to change it nor the Directors have themselves initiated it. ಒಂದು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಅಡ್ವೈಜರಿ ಸಮಿತಿ ಎಂದು ಇದೆ. It is a farce, ನೆಪಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಅವರು ಏನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಏನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಕಳುಹಿಸಿದುದನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಡ್ಡೆಟ್ ನಲ್ಲಿಂತೂ ಇಷ್ಟಿದೆ. ಬಡ್ಡೆಟ್ ಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರು ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟಾದರೂ ಭೂತದಯೆ ಇರಲಿ. ಇತರ ಕೋಮುಗಳಿಗೆ ವೇತನಗಳಿಗಾಗಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೊಳೆತ ನೀರಿನಂತೆ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರಿಗೆ ಗೊದಗಿಸಿರುವ ವೇತನದ ಹಣ. ಏಕೈಕವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ, but this allotment to the scholarships for the depressed classes is stagnant.

ಸ್ವಾಮಿ, ಅಕ್ಟಿಜಿಷ್ಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಾದಿನ ಪ್ರಜೆ, ರೈತ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಏನಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆರ್ಡರು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಪೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರೆ ಮೇಲಿನಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರೂ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಬಾಬು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನಪ್ಪಣ ತಾಲ್ಲೂಕು ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪುರ ಹೋಬಳಿ, ಅಕ್ಕೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರು ತಮಗೆ ಲಗತ್ತಾಗಿರುವ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಲೋಕಲ್ ಅಫೀಸರುಗಳು, ಅಮಲ್ದಾರರು ಸಹ ಅದು ಲಗತ್ತಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸರು ಸಹ ಅದನ್ನು ಶಿಫಾರಸ್ಸುಮಾಡಿದರು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಆ ಕೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಲಗತ್ತಾಗಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೇಳಿರುವ ಜಮೀನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ.

Mr. SPEAKER.—As a matter of fact, last week there was that question and a series of supplementaries were put and answered to the effect that case has been disposed of.

Sri G. DUGGAPPA.—The Chief Minister, I may straightaway say, has passed orders. Is it right, Sir?

Mr. SPEAKER.—That is a different thing.

Sri G. DUGGAPPA.—Against the recommendation of the Minister for Local Self-Government, against the recommendation of the District Health Officer, against the recommendation of the Deputy Commissioner, against the recommendation of the Sub-Division Officer and against the recommendation of the local officer, the Amildar. Am I right, I ask the question.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Whatever is right, has been ordered.

Sri G. DUGGAPPA.—You may feel it right. But, there is that fact.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಅಲ್ಲವೆಂದು ಬದಜನರಾದ ಹರಿ ಜನರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರ ಕಷ್ಟ ಹೇಳಲಿರದು. ಇತರ ಜಮೀಂದಾರರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 10-12 ಜನರು ಬಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಜಾಗ ಕೇಳಿದರೆ ಪ್ರತಿ ಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿವಸ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಕೂಡದು, ಬೇಡ ಎಂದು ಕೂಡ ಹೇಳಿದರು. This is a bare fact. ಇದು ನಿಜಾಂಶ.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—That is one side of the version.

Sri G. DUGGAPPA.—This is a clear case of acquisition record. ಹರಿಜನರಿಗೆ

ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ನ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಅದಿ ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ನಡೆದ ವಿಚಾರವಿದು.

I may bring it to your notice what the Chief Minister said. 'I am here as the Chief Minister. The portfolio is mine. I will take up all the acquisition records. I will instruct the Revenue Commissioner, the Development Commissioner to place all those files of acquisition, especially of Harijans, before me and I shall see that all those files are disposed of' ಎಂದು ತಾವೇ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ತಾವು ಅಕ್ಷರಶಃ ಪಾಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಪಾಲಿಸಿ ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡ ಪಾಲಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಖಂಡಿತ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದನೆಗಳ ಸ್ವರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—We shall hear Sri Hutche Gowda now because there will be so many speakers tomorrow and day after tomorrow.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಬಡ್ಡಿ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು.....

Sri M. LINGANNA (Nanjangud).—Sir, there is a function. Most of us are invited. I think that Sri Hutche Gowda may be requested to continue his speech tomorrow.

Mr. SPEAKER.—He does not take much time. The function is at 5-30.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂರವರೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರವರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. 36 ಪುಟಗಳ ಬಡ್ಡಿ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಓದಿದರು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಮ್ಮಂತಯ್ಯ.—ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಮೊದಲನೆಯ 27 ಪುಟಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಬಹಳ ಇಂಟರೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಆಗಿತ್ತು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಮ್ಮತವಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ 9 ಪುಟಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯುಂಟಾಗುವಂತಿದೆ. 27ನೆಯ ಪುಟದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ರುವುದೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ನಿರಾಶೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಏನೋ ಅದನ್ನು ಈ ಭಾಷಣದ ಕೊನೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದು ಬಡವರ ಬಡ್ಡಿ ಆಲ್ವೇ ಅಲ್ಲ! ನಾನೇನೂ ಇದನ್ನು ಡಿಫಿನಿಟ್ ಬಡ್ಡಿ ಅಥವಾ ಸರ್ವಿಸ್ ಬಡ್ಡಿ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಏನಿದ್ದರೂ ಇದು ಬಡಜನರಿಗೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸ ಸಾಧಕ

ವಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದೊಂದೇ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಬಡ್ಡಿ ಪೂರ್ಣ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಬಹಳ ಸಂಕಟದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು 'ಎ', 'ಬಿ', ಮತ್ತು 'ಸಿ' ಎಂಬದಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅಂಕೆಯೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ವಿಷಯವೂ ಸಾಧುವಾದುದೇ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಈಗಿರುವಂತೆಯೇ ಇರಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರ ವಿನ್ಯಾಸ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಬೇಕು. ಕರ್ಣಾಟಕ ಎರಡಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದೇ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಲಿ, ಈಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಉಳಿಯಲಾರದೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯ.

ಇದಾದಮೇಲೆ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಇಂಟೆಗ್ರೇಷನ್ ವಿಚಾರ ಬಂದಿದೆ. ಇಂಟೆಗ್ರೇಷನ್ ಪುರುಷಾದ ರಾಗಾಯಿತಿನಿಂದಲೂ ನಾನು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಇಂದು ನಿಜವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ನಮಗೆ ಈಗ ಉಂಟಾಗಿರುವ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅದೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದರು, ಯಾವ ದೇಶ ಇಂಟೆಗ್ರೇಷನ್ ಆಗದೆ ಉಳಿದಿದೆ ಎಂದು. ಅದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶ ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ ರಲ್ಲಿ ಇಂದು ನೋಡಿದರೆ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸೇರಿರುವ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಾರಾಯ್ಣ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯನಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಚೆದರವೆಲ್ಲರಿಗೆ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಯಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದೇ ಅಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ವೈದ್ಯ ಸಹಾಯ ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ವಿಸ್ ಇಂಟೆಗ್ರೇಷನ್ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಅವರ ದರ್ಜೆಗೆ ನಮ್ಮವರನ್ನೂ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ. ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಡಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಈಗ ಬರ್ಡಾಗುತ್ತದೆ. ಫೆರ್ಷನ್ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂಟೆಗ್ರೇಷನ್ ನಮಗೆ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಟೆಗ್ರೇಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ನಿವೃತ್ತ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಿ ? 1945-46ನೆಯ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಿ; ಅದರಂತೆ 365 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಈಗ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಎಕ್ಸೈಸ್ ಒಂದರಿಂದಲೇ 500 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದೆ !

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—We will demand. What is there ? You join with us.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—If there is any default it is on the other side, not on this side. ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ನಾನಿದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ರೈಲ್ವೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳಿದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಆ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸುಫರ್ಡಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು

(Sri B. HUTCHE GOWDA.)

ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ 15 ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಒಂದೊಂದರಿಂದಲೂ ದಿನವಹಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅಂಥವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ತರೆಯ ಮೇಲೆ ಭಾರಬೀಳುವಂಥವುಗಳು ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಉಳಿದಿವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಈಗ ಎಲ್ಲ ನೋಡಲಿ-ಸ್ಕೂಲ ದ್ದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳೆಲ್ಲ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿದ್ದರೆ ಸಲಕರಣೆಗಳೆಲ್ಲ! ಹೀಗಾಗಿದೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ. ಜೊತೆಗೆ ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾವು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ನೀವು ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಪುರಮಾಡಿ ಎಂದು ಯೋಜನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷವೇನೋ 75%ದಷ್ಟು ಕೊಡುವುದಾದರೂ, ಮುಂದೆ 50%, ಆ ಮುಂದೆ 25% ಕೊನೆಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಪೂರ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೊನೆಗೆ ಇದರ ಪೂರ್ತಿ ಹೊರೆ ನಮ್ಮ ತರೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಬೀಳುವುದು ಖಂಡಿತ. ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳ ವಿಷಯವೂ ಕೂಡ ಹೀಗೆಯೇ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಒಂದು ಸೋಗನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ತರೆಯ ಮೇಲೆ ಕೊನೆಗೆ ಹೊರೆ ಹಾಕುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ವರ್ಷವರ್ಷವೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಬಡ್ಡೆಟ್ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 20 ವರ್ಷಗಳ ಒಂದು ತಃಖ್ತೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟು, ಎರಡೆರಡು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಬಾಕಿ ವರ್ಷಗಳದ್ದನ್ನೂ ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕಳೆದ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿದಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದದ್ದು ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಜನರ ಜೀವನ ಮಟ್ಟ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗಿದೆ, ಅವರ ವರಮಾನ ಹೆಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಸಾಧಕವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು. ಅದೊಂದೂ ಇಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಹೋದ ವರ್ಷ 2.70 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಈ ವರ್ಷ 3.00 ಕೋಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ದುಡ್ಡನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದಂತೆ ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೇನಾದರೂ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಒಂದು ರಕ್ತಯನ್ನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಈಚೆಗೆ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ? ಏನೂ ಇಲ್ಲ!

MR. SPEAKER.--There is your own question—Question No. 452. He was pointing out the number of Primary Schools sanctioned.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—The number of Primary Schools sanctioned is only 59 this year and 56 last year.

ಅವರು ಡಿಫಿನ್ಯಿಟ್ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಟಿಪ್ಪಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಡಿಫಿನ್ಯಿಟ್ ಎಂದು ತೋರಿಸಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಕಣ್ಣೊರೆಸುವುದಕ್ಕೆ. ನಾಳೆಯ ದಿವಸ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಪೂರ್ತು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು secret circular ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಹೋದ ವರ್ಷ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿತಾಯ ಬಂದಿದೆ.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I may state that I did not expect such a remark from the President of such a Party about the issue of a secret circular and it is very unfair.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—Here it is. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ 5 ಲಕ್ಷ ಉಳಿತಾಯವಾಗಿದೆ.....

Sri K. HANUMANTHAIYA.—What I objected to was about the issuing of a secret circular.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—There is a circular. But it may not be secret. ಮೆಡಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ 3 ಲಕ್ಷ 70ಸಾವಿರ ಉಳಿತಾಯವಾಗಿದೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್‌ನಲ್ಲಿ 12 ಲಕ್ಷ ಉಳಿತಾಯವಾಗಿದೆ. 30 ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆಯೇ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಲಕ್ಷ, ಮೆಟರೆರಿ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ 2½ ಲಕ್ಷ—ಹೀಗೆ ಈ ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಖರ್ಚು ಬೀಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ 9 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು 5 ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಗೆ ಎತ್ತ ಬೇಕೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು 36 ಕೋಟಿ ಇದ್ದುದು 48 ಕೋಟಿಗೆ ಬಂದಿದೆ.

ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. ಇದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ತಾವು 1941ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲೇ ಒಂದು ಆಕ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಆಕ್ಟ್‌ಗಳು ಬಂದುಹೋದವು. ಆದರೆ ಒಂದರಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ 'ನಾವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ಇತ್ಯಾದಿ ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಗೆ ತಂದ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ displaced persons ಎಂಬ ಹೆಡ್‌ಡಿಂಗಿನಲ್ಲಿ 8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಾಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ displaced persons ಯಾರು? ಇವರು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಬಂದರು? ಇವರು ಎಲ್ಲೆಡೆವರು? ಅವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವಾದರೂ ಏನು? ಎಲ್ಲೆಯೋ ಇದ್ದವರು ಈ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಶೇಕಡ 4ರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಹಣತಂದು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಇವರುಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಂಥ ಪ್ರಮೇಯ ಅಥವಾ ಅಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದರೂ ತಮಗೇನಿತ್ತು ಎಂದು ಕೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಹೈವೇಸ್ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಅದನಂತರ ಈ ಬಾಬುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಹಣ ತೀರಾ ಕಮ್ಮಿ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಸಾರ್ತ್ ಈ ಬಾಬಿಗೆ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಮೊಬಲಗು 10 ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ರಸ್ತೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಗೋಲ್ಡ್ ಡ್ಯೂಟಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ಹಿಂದೆಯೂ ಸಹ ನಾನು ಇದನ್ನೇ ಹೇಳಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣ ಓದಿದರೆ ಸಾಕು ನಾನು ಏನೇ ಪುನಃ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಶ್ರೀಯುತ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಸಹ ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭಾಗವನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಲೇಬೆಳಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ “ಯಾರು ಜೈಲಿಗೆಹೋಗಿ, ರಾಗಿಬೀಸಿ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತಂದರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ದೇಶ ಆಳತಕ್ಕ ಹಕ್ಕುಂಟೇ ಎನಾ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಅಂಥ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಅವರು ಇನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಧೋರಣೆ ಎಲ್ಲೆಯವರಿಗೂ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಹೇಗೆ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಗೆದ್ದು ಇದರ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ದಿವಸ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನವರೂ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಗೆದ್ದು, ಇಲ್ಲರತಕ್ಕ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜೈಲಿ ಈಗ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅವರ ಅಧೀನದಲ್ಲಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಳುವುದು ಅವರಿಗಿರುವಂಥ ಒಂದು ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆ ಎನ್ನುವಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಬಾರದು. ಈ ದೇಶವನ್ನು ಆಳತಕ್ಕ ಹಕ್ಕು ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಮಟ್ಟಿನ ಹಕ್ಕು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇದೆ. ಇಂಥ ಹಕ್ಕು “ನಮಗೆ ಮಾತ್ರ ಉಂಟು ಇತರರಿಗೆ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಅವರು ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು. ನಾಳೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಲು ತಮ್ಮಗೇ ಗೊತ್ತಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿಂತಲೂ 100 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಇನ್ನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಘಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ಅದನ್ನೇ ಲಪಟಾಯಿಸಿಬಿಡೋಣವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದು. ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು, ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಡುವುದು, ಬೇಡವಾದವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗಾಂಧಿಭಕ್ತರಾಗಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿಂತಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹಿಂದೆ ನಾವು ಯಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಳಿದವೋ ಅದನ್ನೇ ಇವೊತ್ತು ಇವರೂ ಸಹ ನಿಜವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆವು; ಇವೊತ್ತು ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕುಡಿತ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಇನ್ನರ್ಧ

ಭಾಗ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಮುಖ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜನಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಯಾವ ಪ್ಯಾಟ್‌ಫಾರಂ ಮೇಲೆ ‘ಬಡವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ’ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ತತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ತತ್ಯ ಹೇಳಿಕೆ ಬರೀ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೇ! ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಬೇಡವೇ! ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ನೀವು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಸೇನ್‌ರವರಿಗೂ ಕರೀಫಾಟ್ ರವರಿಗೂ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಆಯಿತು. ಪರದೇಶದಿಂದ ಆಹಾರ ತರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಕೇಡು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕರೀಫಾಟ್‌ರವರು ಹೇಳಿದರು. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಶ್ರೋತ್ರಾಹ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಟ್ಟುಹೊರತು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ಗೋಲ್ಡ್‌ಮೋರ್ ಪುಡ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ರೈತರು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಆ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ನಡೆಯಬೇಕು. ಹಿಂದೆ 2 ರೂಪಾಯಿ 3 ರೂಪಾಯಿ ಪರ್ಚಾ ಇದ್ದಾಗ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಾಲಗಳು ಇವೆ, ಆ ಸಾಲ ತೀರಿನುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ‘ಬ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, 3 ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇವೆ, ಇನ್ನು 7 ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ 10 ವರ್ಷ ಆಗುತ್ತದೆ’ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗೆಯೇ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ನವರ ಮತ್ತು ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ಏನಾಯಿತು? ಅದನ್ನು ಅಮರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಾವು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ. ಆದರೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮವರೇ ಆದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು ನಾಳೆ ದಿವಸ ಪ್ಯಾಟ್ ಫಾರಂ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ‘ನೋಡಪ್ಪಾ, ನಾವು ಹೀಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆವು; ಆದರೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದರು’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರೇ ಬಡರೈತರನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಕೆಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೂಡ ಹೇಳಿದರು.

5-30 P.M.

ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಇನ್ನೊಂದು ಸುಲಿಗೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟ್ ಕೊಂಡು ಇದಕ್ಕೆಂತಲೂ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಏನು ಟೀಕೆಮಾಡುವುದು? ಹೇಗೂ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಈ ಭಾಷಣವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದರೆ? ಆಗುವುದು ಆಗುತ್ತದೆ. ನಡೆಯುವುದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಕಾನೂನು ಪಾಸಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರೆ!

MR. SPEAKER.—You said you would take ten minutes!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಸಮಿತಿಗಳ ನೇಮಕದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನೇ ತರಲು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟ್ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇರಬಾರದೆಂದಿದೆಯೇ!

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಮಾತನಾಡುವಾಗ correct ಆಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರೊಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿ ಹೇಳಬೇಕು.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I challenge that in my district, there is none except myself. I am there because I was a District Board President. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಾಗಿದ್ದವರು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯವರಿಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—That is also not correct.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—That is not correct. I do not wish that incorrect facts should be stated.....

Sri B. HUTCHE GOWDA.—It is the case in my District at least, ಇದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳದೆ ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—In fact, the accusation is that I have been very generous to non-Congress people.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ತಾವು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹೊಸ ಕಂದಾಯಗಳು. ಈ ರೀತಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೇರುವುದೆಂದರೆ ಏನರ್ಥ? ಇದು ಯಾರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದರ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಸೂದೆಗಳು ಬಂದಾಗ ಮಾತನಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೇಲೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದಾಯದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಎಂದು ನಾನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಯಾರು ಯಾರು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬಲ್ಲರೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮ್ಯಾನ್ಯುರನ್ಮಾನ್ಯರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಒಂದುದ್ಯಾವ ಕಟ್ಟುವ ಕಡೆ ಏಷ್ಯೋಜನ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು, ಎಗ್ಜಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು, ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರು. ಒಂದು ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಿಕ್ಕವರು ಸುಮ್ಮನೆ

ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಡಿವಿಷನ್‌ಗಳಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಡಿವಿಷನ್‌ನವರು ಲಾರಿ ಕಳುಹಿಸುವವರೆಗೂ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಣ ದುಂದಾಗುತ್ತಿದೆ ಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ರೀತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಡವೇ?

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹದಿನೈದು ಇಲಾಖೆಗಳು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದುವು. ಅದರೂ ಈಗ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಜನ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇಕೆ? ಒಂದೇ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳಗಳಲ್ಲ ಎರಡು ರೀತಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸ್‌ರುಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ 600 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದರೆ, ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗಾಗಲಿ ವರ್ತಕರಿಗಾಗಲಿ ಅನುಕೂಲವಿಡೆಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ? ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವುದು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಬ್ಬ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದು, ಒಬ್ಬ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸ ಎನ್ನುವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ನೀವು ಬಂದರೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಸುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ನೋಡಿ, ಆಗ ನೋಡಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು! ನೋಡಿ ಅನುಭವ ಪಡೆದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ತರಹ ಬಡವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ! ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ರೈತರೆಲ್ಲರೂ ಸಹ ಅಂದೋಳನವೆಂದು ಈ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರುಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಬಂಡಿತ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for the day and meet tomorrow at 12 NOON.

The House adjourned at Thirty-five Minutes past Five of the Clock to meet at Twelve of the Clock on Friday, the 12th March 1954.